

بسم الله الرحمن الرحيم

قبل از ارائه فهرست کتابشناسی توصیفی به تمهید مقدمه‌ای می‌پردازیم. پس از پیروزی اعراب مسلمان در مقابل حکومت ساسانی، زبان عربی همراه با دین اسلام به ایران راه یافت. با ورود دین مبین اسلام در ایران و گرویدن ایرانیان به سوی این دین مبین، به سبب عدم آشنایی اعراب با امور حکومتی و دیوانی، کارهای حکومتی و اداری توسط ایرانیان مسلمان و به زبان فارسی انجام می‌گرفت. و این روش ادامه داشت تا این که در زمان حکومت حجاج بن یوسف تمام کارهای حکومتی مشرق ایران به عربی برگردانده شد و از این رو بود که ایرانیان برای گرفتن منصب در حکومت و یا باقی ماندن بر منصب خویش شروع به فراگیری زبان عربی نمودند. جهت دیگر رواج این امر این بود که نگارش به زبان عربی برای دانشمندان کمالی محسوب می‌گردید. و از دیگر دلایل اصلی و مهم فراگیری زبان عربی ایرانیان، این دلیل را می‌توان برشمرد که ایرانیان برای فراگیری و یادگیری حقایق و معارف والای قرآن شروع به یادگیری زبان عربی نمودند.

علل پیدایش فرهنگ نامه‌های عربی به فارسی

از آنجاکه اولین قدم در یادگیری زبان یک قوم فراگیری مواد لغوی و مفردات زبان آن قوم است علما و دانشمندان ایرانی روی به نگارش معاجم لغوی (عربی به فارسی) آوردند. و نقطه‌ی شروع این کار عظیم منطقه خراسان بود زیرا به علت دوری از سرزمین‌های عرب نشین نمی‌توانستند زبان عربی را مشافهتاً فراگیرند لذا روی به فراگیری از طریق دستنوشته‌های کلاسیک آوردند.^۱

^۱. این که دکتر حسین نصّار در المعجم العربی علت نگارش این گونه فرهنگ‌ها را حفظ زبان اقوام و ملیت‌ها می‌داند سخنی نسنجیده است هر چند این مسئله بعدها و در عصر ما از منافع این کار به شمار می‌آید. رک: المعجم العربی تاریخچه و تطوره ۹۲: ۱.

اقسام فرهنگ نامه های عربی به فارسی

فرهنگ نامه های عربی به فارسی بر دو قسم اند: فرهنگ های منظوم و منشور. (البته همان طور که لائح است فرهنگهای مصطلحات از مقسم خارج است و ما آنها را به عنوان تکمله در آخر مقال معرفی مینماییم) که قسم دوم نیز خود به دو قسم تقسیم میشود، فرهنگ های دستگاهی و بنایی. فرهنگنامه های دستگاهی رانیز میتوان به دو گونه تقسیم نمود: چند موضوعی و تک موضوعی. فرهنگ نامه های تک موضوعی نیز به فرهنگ های لغات قرآن و مختص شعری قابل انقسام است.

فرهنگ های بنایی نیز به دو قسم عام و خاص تقسیم میشود. و فرهنگ های خاص نیز به فرهنگ های شامل مصادر، شامل اسماء، شامل اسماء و مصادر و شامل اسماء و افعال منقسم میشود.^۱

مقایسه فرهنگ نامه های عربی به فارسی

تدوین فرهنگ نامه های عربی به فارسی تقریباً همان مراحل را سپری کرده اند که معاجم عربی به عربی پشت سر نهاده اند هر چند که این فرهنگ نامه ها در زمان، ترتیب و روش لغتنامه و تماماً همانند فرهنگ نامه های عربی به فارسی نیستند.

برای مثال در فرهنگ های مختص به قرآن فرهنگ نامه لغات القرآن به ترتیب سوره های قرآن میباشد و نظیر آن را در فرهنگ های عربی به فارسی فرهنگ المستخلص و لسان التنزیل را میتوان یافت. و یا فرهنگ نامه المهدب فی وقع فی القرآن من المعرب براساس ترتیب الفبایی

^۱. حسین نصار فرهنگ های چند زبانه را از اقسام فرهنگ های دستگاهی می داند در صورتی که این فرهنگ ها قابلیت مقسم قرار گرفتن برای دو قسم دستگاهی و بنایی را دارند نیز وی فرهنگ اصطلاحات را از اقسام فرهنگ های دستگاهی می داند در حالی که ما به الاشتراک در مقسم وضع در حقیقت لغوی است نه حقیقت شرعی و مصطلح علمی. رک: همان ۱: ۳۹ به بعد.

قرآن میباشد و نظیر آن رادر فرهنگ نامه های عربی به فارسی فرهنگ جوامع البیان و وجوه القرآن رامیتوان یافت . ویا در فرهنگ هایی که بر حسب معانی و موضوعات لغت تدوین شده اند فرهنگ غریب المصنف ویا المخصّص میباشد که نظیر آن در فرهنگ نامه های عربی به فارسی را میتوان فرهنگ البلغه و یا مرقاة و یا السامی فی الاسامی را میتوان یافت .

بنده خدا : ابوالفضل خراسانی اجبارکلایی

حوزه علمیه جهانگیر خان قم

اردیبهشت ۱۳۹۳

در این ضمیمه به صورت فهرست وار به ذکر فرهنگ های عربی به فارسی می پردازیم تا معلّم و متعلّم را در مرحله ی تحصیل ابتدائی لغت عربی مفید افتد. عمده ی استفاده ما از کتاب فرهنگ نامه - های عربی به فارسی اثر قیّم دکتر علینقی منزوی بوده است. هر چند بر این کتاب نقدهایی وارد است و مهمترین آنها عدم استقصای کامل می باشد لکن برای این مرحله تحصیل لغت کار بسیار ارزشمندی است و معلّم و متعلّم را کافی می باشد . ضمناً یادآور می شوم از ذکر فرهنگ هایی که نام خاصی نداشته و مؤلفش شناخته شده نبوده است اجتناب نموده ام زیرا این فهرست را برای رجوع معلّمین و متعلّمین فراهم آورده ام نه به جهت کتابشناسی. امید به فضل و عنایت حق تعالی دارم که روزی موفق به نگارش کتابشناسی جامع و پیراسته از خطایای گوناگون (علمی، ویرایشی و ...) در

زمینه‌ی فرهنگ های عربی به فارسی و فارسی به عربی بشوم و تا آن جا که می‌توانم در عرض‌ی آن ها به دست طبع موفق باشم.

ابتداءً معاجم عربی به فارسی دو گونه‌اند:

(۱) منظوم.

۱. زهرة الادب.

ن . خ :

(۱) نسخه شماره ۲۰۲/۴ فیلم‌های کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.^۱ (اصل در

کتابخانه لالا اسماعیل به شماره ۶۴۴/۴ موجود می‌باشد.^۲

این منظومه اثر شکر الله بن شهاب الدین احمد القاضی بجمشکرک^۳ بن زکریا

القاضی باصبهان می‌باشد. به تاریخ اتمام این منظومه در بند ۴۸ اثر اشاره شده

که مربوط به سال ۶۴۰ قمری می‌باشد.

تاریخ سرودن این منظومه در انجامه آن چنین ذکر شده است :

^۱. فهرست میکرو فیلم های کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۱ : ۴۳۳ .

^۲ . فرهنگ های عربی به فارسی: ۱۲۵ .

^۳. از بلاد کردستان است . رک : شرفنامه ۱ : ۳۲ .

دارد این تاریخ «خم» و قطعه «مح»

بیت_____ها بی بیتها اندر عدد

گویا مصرع دوم تصحیف شده و صحیح آن چنین باشد [بیت یا بی

«بیتها=۴۸» اندر عدد [زیرا که شماره بیتهای منظومه ۴۸ می باشد.

غرض او از نگارش چنین فرهنگی به جهت تعلیم صبیان بوده است و در اینکه

آیا او در نگارش در غرب ایران از اثر فراهی پیروی کرده یا اینکه به طور

مستقل این فکر به مغز او راه یافته است تردیدی وجود دارد. اما اگر او تحت

تأثیر مستقیم فراهی نبوده است مسلماً همان عواملی که در شرق ایران باعث

سرودن این منظومه شده است در غرب ایران نیز مورد توجه می باشد. این

منظومه دارای دو بخش است، بخش اول که تا بند بیست و هشت به طول

می انجامد به ترتیب حروف الفبا به ذکر لغات می پردازد و بخش دوم که از

ابتدای بند بیست و نهم تا آخر کتاب است به ارائه مطالب علمی گوناگونی

می پردازد که فهرست آن در ذیل می آید :

(۱) بند ۲۹: برد العجوز .

(۲) بند ۳۰: کواکب سیار .

- (۳) بند ۳۱: اقالیم سبعه.
- (۴) بند ۳۲: حروف ناصب مستقبل.
- (۵) بند ۳۳: ناصب اسم ورافع خبر.
- (۶) بند ۳۴: رافع اسم و ناصب خبر.
- (۷) بند ۳۵: اشکال رمل.
- (۸) بند ۳۶: ترکیب سرکنجبین.
- (۹) بند ۳۷: ترکیب اطرفیل.
- (۱۰) بند ۳۸: نام ماهها به زبان عربی بیابانی.
- (۱۱) بند ۳۹: نام روزها به زبان عربی بیابانی.
- (۱۲) بند ۴۰: نام بادهای شمال و جنوب و ...
- (۱۳) بند ۴۱: نام هشت بهشت.
- (۱۴) بند ۴۲: نام نه‌های بهشت.
- (۱۵) بند ۴۳: نام هفت جهنم.

سراب آل اہل آل رنگ و آل تن رنگ است خضاب

۲. نصیب الفتیان و نصیب التبیان.

ن . چ :

مجموعه آثار حسام الدین خویی. خویی، حسام الدین حسن بن عبد المومن. مقدمه، تصحیح و تحقیق صغری عباس زاده. چاپ اول: تهران، میراث مکتوب، زمستان ۱۳۷۹. ۱ جلدی. ۹۵ تا ۱۲۸، وزیری.

این منظومه اثر حسام الدین حسن بن عبدالمومن خویی می باشد. وی ملقب به حسام الدین است و در اشعارش حسام تلخیص می کرد. متأسفانه از تاریخ ولادت و وفات او اطلاعات زیادی در دست نیست و فقط این را می دانیم که او تا سال ۷۰۹ زنده بوده است زیرا وی تاریخ اتمام غنیة الکتاب را در این سال نوشته است. زادگاه او شهر خوی است و لکن به دلیل تهاجم مغول ها مجبور به ترک زادگاه خویش گردید و به آسیای صغیر مهاجرت کرد و در شهر قسطنونی^۱ به دربار مظفر الدین یولق ارسلان راه یافته است. او منشی دربار این پادشاه بوده و آن زمان دارای شهرت بسزایی بوده است. از حسام الدین ۶ اثر دیدگرمی شناسیم که در ذیل آورده می شود:

^۱. این شهر در زمان کومننوس امپراطور روم ساخته شده و (castva comnemi) قلعه کومننوس نام داشته است که در ترکی قسطنونی نامیده شده است (kastamonu) رک : دایرة المعارف فارسی ، زیر نظر مصاحب سال ۱۳۴۵ .

(۱) نصیب الفتیان و نسیب التبیان:

در ضبط نام این اثر اختلافاتی وجود دارد که چلیی در کشف الظنون آن را نصیب الفتیان و نشیب الفتیان خوانده و نسخه شهشانی نسیب الفتیان، نصیب الشبان رانسخه بدل دارد و همینطور محمد علی تربیت آن را تشبیب البیان نام نهاده است ولی ضبط درست همان است که در ابتدا به آن اشاره شده است. این اثر منظومه‌ای است که به پیروی از فراهی ساخته شده است. و این منظومه چنانچه خود در مقدمه گفته است در ۵۲ رباعی است که شامل ۳۵۵ بیت می‌باشد.^۱

(۲) تحفه: این اثر دومین منظومه از حسام است که در باب لغات ترکی به فارسی است. از این اثر نسخه ای موجود نیست.^۲

(۳) ملتمسات: این منظومه شامل صد و اند قطعه که در باب ملتمسات متفرق از سلطان عصر سروده شده است.^۳

۱. مجموعه آثار حسام الدین خویی: ۱۹.

۲. همان: ۲۵.

۳. همان: ۲۸.

(۴) نزهة الکتاب: این کتاب نخستین تالیف حسام است و در باب انشاء فارسی

است که در اوایل محرم الحرام سال ۶۴۸ شوع شده و در اواخر همان ماه به

اتمام رسید.^۱

(۵) قواعد الرسائل: کتابی است که بعد از نگارش نزهة الکتاب توسط عبدالمومن

تالیف شده است . این کتاب در انشاء است و یک بخش آن در مورد

دانشمندان آذر بایجان می باشد سرود شده است .^۲

(۶) رسوم الرسائل: ششمین رساله حسام الدین ، رسوم الرسائل و نجوم الفضائل

است که در ۴ قسم است .^۳

(۷) غنیة الکاتب: او این کتاب را به والد خود تقدیم کرده است و در باب شیوه

مکاتبات و معرفت ترتیب مخاطبات است .^۴

۳. تجنیس الالفاظ.

ن . خ :

۱. همان : ۲۹.

۲. همان : ۳۵.

۳. همان : ۳۹.

۴. همان : ۴۰.

(۱) نسخه شماره ۵۰۱۳/۴ کتابخانه ملک.^۱

(۲) نسخه شماره ۱۲/۱ کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی.^۲

(۳) نسخه شماره ۹/۱۹۳-۱۶۴۳/۴ کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی

گلپایگانی.^۳

(۴) نسخه شماره ۲۹۱۱/۱ کتابخانه مدرسه عالی سپهسالار.^۴

(۵) در کتابخانه دکتر صادق کیا به همراه چند نصاب دیگر نوشته شده و نصاب

بدیع امیر خسرو نامیده شده است.^۵

ن . چ س :

(۱) این منظومه در سال ۱۲۶۵ قمری به چاپ سنگ به خط نستعلیق همراه

منظومه بدیعی پخش شده است.^۶

آغاز:

۱. فهرست کتابخانه ملک ۸ : ۱۶۶ .

۲. نشریه نسخه های خطی : ۴۰۸ .

۳. فهرست نسخه های خطی کتابخانه عمومی آیت الله گلپایگانی ۸ : ۴۷۹۲ .

۴. فهرست کتابخانه سپهسالار ۵ : ۷۱۳ .

۵. فرهنگ های عربی به فارسی : ۱۶۲ .

۶. فرهنگ های عربی به فارسی : ۱۶۲ .

بسمله ثانی اوزان بحر رمل یعنی فاعلات

فاعلات فاعلات فاعلات

مصر شهر و شهر ماه و ماه آب و خوف سهم

سهم تیر و اجنحه چو بال باشد بال جان

انجام:

این سه صنعت هست ده بیت تمام

چار قطا چار خیفای همام

لیک منقوط دو بیت آمد از آن

تا معارض عاجز آید اندر آن

سراینده این منظومه مشخص نیست زیرا روی نسخه ملک نوشته شده

است: نصاب امیر خسرو اما در پشت جلد همان نسخه نوشته شده

تجنیس الالفاظ عبدالرحمن جامی.

اما خود این منظومه در لغت عربی به فارسی با این خصوصیت که کلمه

عربی را به فارسی ترجمه کرده، و سپس معانی این کلمه فارسی را در صورتی

که به عربی خوانده شود آورده است.^۱

۴. سلک الجواهر.

ن. خ.:

(۱) نسخه شماره ۴۱۷۵/۱ فیلم های کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.^۲

(۲) نسخه شماره ۲۶۰/۵ کتابخانه آیت الله فاضل خوانساری.^۳

(۳) نسخه شماره ۲۵۷/۶ مرکز احیاء میراث اسلامی.^۴

(۴) نسخه شماره ۴۲۰/۸ کتابخانه پژوهشگاه علوم و تحقیقات اسلامی قم.^۵

(۵) نسخه شماره ۲۶۷۶/۲ کتابخانه ملی تبریز.^۶

(۶) نسخه شماره ۲۰۱۶/۳۷ فیلم های کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.^۱

۱. همان: ۱۶۰.

۲. فهرست میکرو فیلم های کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۳: ۲۵.

۳. فهرست نسخه های خطی کتابخانه آیت الله فاضل خوانساری ۱: ۲۳۷.

۴. فهرست نسخه های عکسی مرکز احیاء میراث اسلامی ۱: ۲۹۴.

۵. فهرست پژوهشگاه علوم و تحقیقات اسلامی ۱: ۳۵۱.

۶. فهرست کتابخانه ملی تبریز ۲: ۸۳۱.

(۷) نسخه شماره ۹۵۱۲/۲ کتابخانه ، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی.^۲

(۸) نسخه شماره ۸۵۸۴/۱ کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.^۳

(۹) نسخه شماره ۲۱۰۴۷ کتابخانه ملی تهران.^۴

(۱۰) نسخه بدون شماره حسین شهشهانی.^۵

(۱۱) در فهرست مخطوطات موصل ذیل مجموعه ای است که صحاح عجم و سلک

الجواهر و نصاب فراهی و وسیلة المقاصد را دربر دارد.^۶

آغاز:

(الحمد لله الذی زین الانسان بالرأس و الرأس بالانسان)

آغاز قطعات:

الله خدا احد یکی دان حی زنده رقیب چون نگهبان

انجام:

۱. فهرست میکرو فیلم های کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۱ : ۶۳۸ .

۲. فهرست کتابخانه مجلس شورای ملی ۳۰ : ۱۸۳ .

۳. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۱۷ : ۱۶۶ .

۴. فهرستواره دستنوشته های ایران به شماره ۱۵۴۴۲۰

۵. میراث اسلامی : ۵ : ۶۰۳ .

۶. فرهنگ های عربی به فارسی : ۱۶۴ .

مدا و کنه و شاو و غایت و حد و امد قصوی

قصاری و نهایت خاتمت چون عاقبت پایان

حمید این را بسال هفتصد و پنجاه هفت اندر

بیایانش رسانیدی بعون خالق یزدان

ناظم آن عبدالحمید بن عبدالرحمن حمید انکوری است که دارای تخلص

(حمید) است. تاریخ اتمام این منظومه جمادی الثانی سال ۷۵۷ قمری می-

باشد. او در نگارش این اثر از نصاب فراهی و نصیب الفتیان حسام الدین

خوبی پیروی کرده است. او در دیباچه نثری اثر خود می گوید که نخست ۳۵

باب دارد که این ابواب شامل ۵۰۰ بیت می شود، و سپس ۵۰ بیت دیگر به آن

افزود. لیکن نسخه هایی که از این اثر موجود است شامل ۲۸ بند است که

مجموع آن ۴۹۸ بیت شعر است. شاید این نسخه ها ۵۰ بیت افزوده را نداشته

باشد و یا نویسنده دچار اشتباه شده و چند بند را در یک بند افزوده است.^۱

۵. نصیب الاخوان.

ن . خ :

^۱. فرهنگ های عربی به فارسی : ۱۶۳ .

(۱) نسخه شماره ۱۵۲۹۹/۲ کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای

اسلامی.^۱

(۲) نسخه شماره ۱۰۷/۳ کتابخانه میرزا محمد کاظمینی.^۲

(۳) نسخه شماره ۲۲۷۶۶/۴ دانشکده الهیات دانشگاه فردوسی مشهد.^۳

(۴) نسخه شماره ۱۶۴۳/۲-۹/۱۹۳ کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی

گلپایگانی.^۴

آغاز:

بسمله نامه بر نام کردگار جهان کوست الله راحم و رحمان

پس درود نبی که شد منزل بزبان عرب برو فرقان

انجام:

سال شش بود هفتصد و هفتاد کز مطهر شد این نوشته عیان

یارب این نامه را قبولی ده تا شود شسته نامه عصیان

^۱. فهرست مختصر نسخه های خطی کتابخانه مجلس شورای اسلامی : ۸۶۱.

^۲. فهرست نسخه های خطی میرزا محمد کاظمینی ۱ : ۱۰۴.

^۳. فهرست نسخه های خطی کتابخانه دانشکده الهیات و معارف اسلامی مشهد ۳ : ۸۹۹.

^۴. فهرست نسخه های خطی کتابخانه عمومی آیت الله گاپایگانی ۸ : ۴۷۹۷.

این منظومه که در باب لغت عربی به فارسی و به بحر رمل است اثر شاعری

است متخلص به مظهر که در دیباجه‌ی منظوم اثر خود گوید :

(چون استاد پیش از من منظومه‌ای با قوافی مختلف و بحرهای

گوناگون در لغت سروده بود، من همه را در یک بحر آوردم).

این منظومه دارای ۴۰۰ بیت شعر است که در سال ۷۷۶ سروده شده

است.^۱

۶. محمدیه.

ن . خ :

(۱) نسخه شماره ۹۵۱۲/۵ کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی.^۲

آغاز:

بسمله و به نستعین ...

آغاز قطعات:

الله راحم کریم حاکم و فرد احد

^۱. فرهنگ های عربی به فارسی : ۱۶۵.

^۲. فهرست کتابخانه مجلس شورای ملی ۳۰ : ۱۸۴ .

واجد و عدل علیم ماجد و ترصمد

انجام:

عرف پیش خواجه شیخ خواجه ام یا

فعلوا داخل اندرون کردند

این منظومه اثر بهاءالدین بن عبدالرحمن مغلقمره‌وی که آنرا برای شمس

الدین محمد بن مخدوم بجلی حاج بخشی کوتاهیاتی سروده و در محرم ۸۰۵

قمری به پایان رسانده است. منظومه‌وی در لغت به فارسی که دارای ۳۴ قطعه

است که دارای ۲۰۰ بیت می‌باشد.^۱

۷. مرقات الادب.

ن . خ :

(۱) نسخه شماره ۳۲۰/۲ فیلم ها کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.^۲

(۲) نسخه شماره ۴۳۳/۵ کتابخانه ملک.^۳

^۱. فرهنگنامه های عربی به فارسی : ۱۹۲.

^۲. فهرست میکرو فیلم های کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران : ۱ : ۴۵۲.

^۳. فهرست کتابخانه ملک ۵ : ۲۹.

(۳) نسخه شماره ۲۰۲/۱ فیلم های کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.^۱

(۴) نسخه شماره ۱۹۲۹/۸ کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.^۲

آغاز:

ذکر بسم الله الرحمن الرحيم شد کلید مخزن دارحکیم

بعد حمد پادشاه لا یزال آنکه ملک او مصون است از زوال

آغاز قطعات:

اله است و الله نام خدای که شد ذات اورا پرستش سزا

انجام:

گوشها بر (احمدی) نه کوچه دیده گوشها

کردی و دری نیایی تو بدیده ریب ها

^۱. فهرست میکرو فیلم های کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۱ : ۴۳۳ .

^۲. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۸ : ۵۴۶ .

این فرهنگ منظومه‌ای است به قلم ملا احمدی کرمیانی می‌باشد^۱ که در

۸۱۵ هجری قمری درگذشته است. از این فرد این آثار را می‌شناسیم:

(۱) جمشید و خورشید : منظومه ای ترکی می‌باشد.

(۲) سلیمان نامه : منظومه ای ترکی می‌باشد.

(۳) شرح قصیده صرصری.

(۴) مرقات الادب:

۴۲ بند از این منظومه درموضوع لغت است که واژه‌های عربی را به

فارسی برگردانده است. و سپس ۲۸ قاعده راجع به علوم گوناگون همچون

ادب، فقه، نجوم و . . . جمع آوری کرده است. و درباره‌ی پادشاهی که

اثر خود را به هدیه کرده این چنین می‌گوید:

طالع او تا ابد مسعود باد همچو نامش عاقبت محمود باد^۲.

۸. تحفه علائی.

ن . خ :

^۱. این مرد نباید با احمد داعی کرمیانی که صاحب فرهنگ منظوم عقود الجواهر است و در آینده به او اشاره می‌شود اشتباه

شود. رک: کتابشناسی : ۱۷

^۲. فرهنگ های عربی به فارسی : ۱۸۳.

(۱) نسخه شماره ۵۳۶۹/۱ کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی مرعشی

نجفی.^۱

(۲) نسخه شماره ۲۲۱/۸ کتابخانه مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی.^۲

(۳) نسخه شماره ۲۰۲/۲ فیلم های کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.^۳

آغاز:

(افتتاح مقال بحمد نعمای بیعد و شکر آلالی بیحد ملک متعال را بایدکه ذکر

بابداع قدرت الوان ازهار.)

انجام:

آرام یافت خواطرم از فکر و از خطر

کین در درج معانی شد تمام

ناظم این منظومه محمد بن البوّاب است که اثر او منظومه ای است در لغت به

روش نصاب، اودر دیباچه خود نام (نصاب الصبیان) ابونصر فراهی و (

^۱. فهرست نسخه های خطی کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی مرعشی نجفی ۱۴ : ۱۵۲ .

^۲. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی ۱ : ۴۸ .

^۳. فهرست میکرو فیلم های کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۱ : ۴۳۳ .

نصیب الفتیان (حسام الدین خویی راذکر کرده و به پیروی از آنان تصریح

نموده است . این فرهنگ ۳۷ بند دارد که شامل ۲۹۳ بیت می شود.^۱

۹. تحفة الفقیر.

ن . خ :

(۱) نسخه شماره ۲۰۲/۳ فیلم های کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.^۲

این اثر منظومه است که به پیروی از نصاب نگاشته شده ناظم این اثر ناشناس

و شاید در سده نهم می زیسته. این اثر دیباجه ای دارد که متن آن نیز منظوم

است و ناظم نام کتاب را نیز در دیباجه بیان کرده است. این اثر ۲۵ بند دارد که

هر بند دارای بحر های گوناگون می باشد که مجموعا دارای ۴۸۲ بیت شعر

است. و همچنین اودرپایان هر بند یک بیت در تقطیع و تعیین بحر آن مانند

عقود الجواهر سروده است.^۳

۱۰. کاتبیه.

^۱ فرهنگ نامه های عربی به فارسی : ۱۸۷.

^۲ فهرست فهرست میکرو فیلم های کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۱ : ۴۳۳.

^۳ فرهنگ نامه های عربی به فارسی : ۱۸۹.

نسخه‌ای از آن نمی‌شناسیم تنها حاجی خلیفه در کشف الظنون از آن چنین یاد کرده است:

(کاتبیه لغة منظومة فی خمس مائة بیت وأصلها: بالعربی وتفسیرها:

بالفارسی وهی: علی الحروف.

أولها: (الحمد لله بأفصح اللسان ... الخ) .

لمحمد بن ولی بن رضی الدین، المشتهر: بکاتبی الأتقروهی.

نظمها: بمغنیسا، فی شعبان، سنة ۸۵۱، إحدى وخمسين وثمان مائة.

بإشارة السلطان: محمد بن مراد الفاتح.^۱

این اثر متعلق به محمد بن ولی الدین رضی الدین کاتبی انقوری می‌باشد

که منظومه‌ی وی دارای ۵۰۰ بیت و به ترتیب حروف هجاء می‌باشد.

۱۱. عقود الجواهر.

ن . خ :

(۱) نسخه شماره ۶/۲۹۲۴ کتابخانه ملی تبریز.^۲

^۱. کشف الظنون ۲: ۱۳۶۸ .

^۲. فهرست کتابخانه ملی تبریز ۳: ۹۶۴ .

(۲) نسخه شماره ۳۷۰۲ کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی.^۱

(۳) نسخه شماره ۳۱۷۲/۲ کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی.^۲

(۴) نسخه شماره ۷/۱۲۶-۱۲۲۶/۱ کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی

گلپایگانی.^۳

(۵) نسخه شماره ۱۲۶۴ فیلم های کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.^۴

(۶) نسخه شماره ۸۵۸۴/۲ کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.^۵

آغاز:

(الحمد لله مبدع البدایع و منشی الصنایع).

انجام:

(..... یا امل الخایفین امح و اثبت لنا ماهو خیر القضا عندک ام الکتاب).

این فرهنگ اثر احمد بن عبدالله بن داعی کرمیانی می باشد. او ادیبی است

مسلمان و دارای مذهب حنفی که (داعی) تخلص می کرد که در (۸۱۰ یا

^۱. فهرست کتب خطی کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی ۱۳ : ۵۲.

^۲. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مجلس شورای اسلامی ۱۰ : ۷۵۵.

^۳. فهرست نسخه های خطی کتابخانه عمومی آیت الله گلپایگانی ۵ : ۲۹۱۱.

^۴. فهرست میکرو فیلم های کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۱ : ۱۴۲.

^۵. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۱۷ : ۱۶۶.

۸۲۰) درگذشته است. از آثار این مرد این آثار را می‌شناسیم که در ذیل به آن

اشاره می‌شود :

(۱) جنگ نامه : منظومه‌ای است به زبان ترکی که در باب جنگ سلطان سلیم

با یزید عثمانی سروده شده است.

(۲) دیوان شعر ترکی.

(۳) منشآت ترکی (مراسلات).

(۴) مفتاح الجنة: این اثر پیرامون فقه و عبادات می‌باشد.

(۵) عقود الجواهر:

این اثر دیباچه‌ای دارد که در آن نام مولف ، منظومه و مهدی الیه یاد

شده است. این منظومه مشتمل بر پنجاه یک بند، درشصد و پنجاه بیت

است اگر چه خود مولف در مقدمه گوید (در ششصد و پنجاه بیت و

پنجاه و یک قطعه) و همچنین در پایان هر بند یک یا دو بیت تغزل^۱

دارد و در آن تقطیع آن بند ها را معین کرده است.

^۱. به شعر هایی در وصف معشوق و عشق‌بازی با وی و کامروایی یا ناکامی عاشق گویند.

او در اصل حمد و ثنا و طواط را به نظم سلیس و ضبط دقیق اصلاح کرده است، و به سلطان مراد بن محمد خان، هنگام تعلیم پیش کش ساخته است.^۱

۱۲. نصاب حُسنی.

ن . خ :

در کتابخانه دکتر صادق کیا ضمن مجموعه نصابهای گوناگون می باشد. و در ۱۲۵۲

قمری نوشته شده است، ۱۶ برگ ۱۲ سطری. هر سطر نیم شعر.^۲

سراینده ای ناشناس در مورّخ ۹۶۶ ه. ق، نامهای مذهبی و مقدسات را جمع آوری

کرده و به فارسی ترجمه کرده است، این منظومه ۲۰۰ بیت است. و تاریخ پایان

آن نیز ۹۶۶ می باشد.^۳

آغاز:

نحمدالله، الاله و آل خدای بندگان

راحم و رحمان بیشک چون رحیم است مهربان

^۱. فرهنگ های عربی به فارسی : ۱۷۹ .

^۲. فرهنگنامه های عربی به فارسی : ۲۰۸ .

^۳. همان : ۲۰۷ .

۱۳. مثلثات منظوم.

- (۱) نسخه شماره ۱۹۶/۲ کتابخانه حوزه علمیه امام صادق اردکان.^۱
- (۲) نسخه شماره ۵۷۶۵/۶ کتابخانه ملک.^۲
- (۳) نسخه شماره ۲۴۵۹/۵ کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.^۳
- (۴) نسخه شماره ۵۹/۴ سازمان لغت نامه دهخدا.^۴
- (۵) نسخه شماره ۶۷/۹ کتابخانه مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی.^۵
- (۶) نسخه شماره ۸۱۹/۳ کتابخانه مدرسه نمازی خوی.^۶
- (۷) نسخه شماره ۲۹۱۱/۵۱ کتابخانه مدرسه عالی سپهسالار.^۷
- (۸) نسخه شماره ۸۶۱۰/۷ کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی مرعشی

نجفی.^۱

^۱. فهرست کتابخانه حوزه علمیه اردکان یزد ۱ : ۱۹۰ .

^۲. فهرست کتابخانه ملک ۹ : ۳۰ .

^۳. فهرست نسخه های خطی کتاب خانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۹ : ۱۱۹۸ .

^۴. نشریه نسخه های خطی ۳ : ۳۸ .

^۵. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی ۱ : ۲۱۹ .

^۶. مرکز احیاء میراث اسلامی دفترنهم : ۸۳

^۷. فهرست کتابخانه سپهسالار ۵ : ۵۰۰ .

(۹) نسخه شماره ۱۶۳۱۵ ض کتابخانه ، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای

اسلامی.^۲

(۱۰) نسخه شماره ۱۰۷ کتابخانه مدرسه عالی سپهسالار.^۳

(۱۱) نسخه شماره ۱۶۴۳/۵-۹/۱۹۳ کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی

گلپایگانی.^۴

(۱۲) نسخه شماره ۲ / ۱۲۶۳۵ کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی مرعشی

نجفی.^۵

(۱۳) نسخه شماره ۲۲۱/۴ کتابخانه مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی.^۶

(۱۴) نسخه شماره ۱۳/۷۳-۲۳۹۳/۱ کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی

گلپایگانی.^۷

(۱۵) نسخه شماره ۱۸۶/۱ کتابخانه میرزا محمد کاظمینی.^۱

۱. فهرست نسخه های خطی کتابخانه عمومی حضرت آیه الله العظمی مرعشی نجفی ۲۲: ۱۸۶

۲. فهرستواره دستنوشته های ایران ج ۸ ص ۱۲۶۸ .

۳. فهرست کتابخانه سپهسالار ۲: ۲۷۲ .

۴. فهرست نسخه های خطی کتابخانه عمومی آیت الله گلپایگانی ۶: ۳۵۰۴ .

۵. فهرست نسخه های خطی کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی مرعشی نجفی ۳۲: ۱۱۱ .

۶. فهرست کتابخانه مرکز -عارف ۱: ۲۱۹ .

۷. فهرست نسخه های خطی کتابخانه عمومی آیت الله گلپایگانی ۶: ۳۵۰۵ .

(۱۶) نسخه شماره ۳۴۱۹/۵ کتابخانه مرکزی دانشگاه.^۲

(۱۷) نسخه شماره ۲۷۲۵/۳ کتابخانه ملک.^۳

(۱۸) نسخه شماره ۲۲۷۶۶/۱ دانشکده الهیات دانشگاه فردوسی مشهد.^۴

(۱۹) نسخه شماره ۱/۱ کتابخانه مدیر شانه‌چی.^۵

(۲۰) نسخه شماره ۲۸۹۶/۱۶ کتابخانه مرکزی دانشگاه.^۶

(۲۱) نسخه شماره ۹۵۱۲/۳ کتابخانه ، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی.^۷

(۲۲) نسخه شماره ۴۸۰۵/۲ کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی.^۸

(۲۳) نسخه شماره ۵۴۷/۳ دانشگاه اصفهان.^۹

(۲۴) نسخه شماره ۱۴۱/۲ مرکز احیاء میراث اسلامی.^{۱۰}

^۱. فهرست نسخه های خطی میرزا محمد کاظمینی ۱ : ۱۶۶.

^۲. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۱۱ : ۲۴۲۵.

^۳. فهرست کتابخانه ملک ۶ : ۱۰۳.

^۴. فهرست نسخه های خطی کتابخانه دانشکده الهیات و معارف اسلامی مشهد ۳ : ۸۹۷.

^۵. نشریه نسخه های خطی ۵ : ۶۰۱.

^۶. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۱۰ : ۱۷۴۵.

^۷. فهرست مختصر نسخه های خطی کتابخانه مجلس شورای اسلامی : ۷۱۲.

^۸. فهرست کتب خطی کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی ۷ : ۷۵۱.

^۹. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه اصفهان ۱ : ۴۱۸.

^{۱۰}. فهرست نسخه های خطی مرکز احیاء میراث اسلامی ۱ : ۱۹۶.

(۲۵) نسخه شماره ۳۷/۲ سرود کتابخانه ، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای

اسلامی.^۱

(۲۶) نسخه شماره ۱۳۶/۱۵ مجموعه ابراهیم دهگان.^۲

(۲۷) نسخه شماره ۱۶۳۰۹ ض کتابخانه ، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای

اسلامی.^۳

(۲۸) نسخه شماره ۷۶۴۲/۱ کتابخانه مرکزی دانشگاه.^۴

(۲۹) نسخه شماره ۱۶۳۹/۴ کتابخانه علامه طباطبایی شیراز.^۵

(۳۰) نسخه شماره ۷۹۲/۳ کتابخانه نور بخش.^۶

(۳۱) نسخه شماره ۴۲/۳ کتابخانه قاسم.^۷

(۳۲) نسخه شماره ۴۲۱۱/۴ کتابخانه ملک.^۸

^۱. نشریه نسخه های خطی ۱۳ : ۴۱۷ .

^۲. فهرست مجموعه ابراهیم دهگان ۱ : ۱۶۹ .

^۳. فهرستواره دستنوشته های ایران ۸ : ۱۲۶۹ .

^۴. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۱۶ : ۶۶۳ .

^۵. نسخه پژوهی : ۳ : ۱۵۹ .

^۶. نشریه نسخه های خطی ۱۳ : ۱۷۰ .

^۷. نشریه نسخه های خطی ۵ : ۳۷۸ .

^۸. فهرست کتابخانه ملک ۷ : ۲۷۴ .

(۳۳) نسخه شماره ۲/۲۷۹۴-۱۵/۳۴ کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی

گلپایگانی.^۱

(۳۴) نسخه شماره ۲/۷۵۸۸-۳۸/۲۰۸ همانجا.^۲

(۳۵) نسخه شماره ۱۷۷۶۸ ض کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای

اسلامی.^۳

(۳۶) نسخه شماره ۱/۷۷۵ کتابخانه طبسی حائری.^۴

(۳۷) نسخه شماره ۱/۵۱۱۹ کتابخانه ملک.^۵

(۳۸) نسخه شماره ۷/۷۳۹۸ کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.^۶

(۳۹) نسخه شماره ۱/۱۸۸۵-۱۰/۱۹۵ کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی

گلپایگانی.^۷

۱. فهرست نسخه های خطی کتابخانه عمومی آیت الله گلپایگانی ۶: ۳۵۰۵.

۲. همان ۶: ۳۵۰۵.

۳. فهرستواره دستنوشته های ایران ج ۸ ص ۱۲۷۰.

۴. فهرست خطی کتابخانه طبسی حائری ۱/۷۷۵.

۵. فهرست کتابخانه ملک ۸: ۲۱۷.

۶. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۱۶: ۵۴۵.

۷. فهرست نسخه های خطی کتابخانه عمومی آیت الله گلپایگانی ۶: ۳۵۰۴.

(۴۰) نسخه شماره ۸۰۹/۵ کتابخانه مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی.^۱

(۴۱) نسخه شماره ۹۳۰۰/۲ کتابخانه حضرت آیت الله العظمی مرعشی نجفی.^۲

(۴۲) نسخه شماره ۱۰۶۴۴/۲ کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی.^۳

(۴۳) نسخه شماره ۶۰/۳-۹۰۶۳/۱ کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی

گلپایگانی.^۴

(۴۴) نسخه شماره ۱۰/۹۸-۱۷۸۸/۷ همانجا.^۵

(۴۵) نسخه شماره ۲۰/۱۶۳-۴۰۴۳/۵ همانجا.^۶

(۴۶) نسخه شماره ۶۰/۷۵-۹۱۳۵/۱ همانجا.^۷

(۴۷) نسخه شماره ۳۳۹۲ کتابخانه وزیری.^۸

(۴۸) نسخه شماره ۵۵۷/۳ کتابخانه پژوهشگاه علوم و تحقیقات اسلامی.^۱

^۱. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی ۲: ۲۱۹.

^۲. فهرست نسخه های خطی کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی مرعشی نجفی ۲۴: ۹۳.

^۳. فهرست کتب خطی کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی ۱۸: ۱۰۸.

^۴. فهرست نسخه های خطی کتابخانه عمومی آیت الله گلپایگانی ۶: ۳۵۰۵.

^۵. همان ۶: ۳۵۰۴.

^۶. همان ۶: ۳۵۰۵.

^۷. همان ۶: ۳۵۰۵.

^۸. فهرست نسخه های خطی کتابخانه وزیری یزد ۵: ۱۶۳۷.

(۴۹) نسخه شماره ۱۱۹۴/۴ کتابخانه مدرسه فیضیه.^۲

(۵۰) نسخه شماره ۳۰۵/۳ کتابخانه مدرسه چهل ستون.^۳

(۵۱) نسخه شماره ۴۲۰/۷ کتابخانه پژوهشگاه علوم و تحقیقات اسلامی.^۴

(۵۲) نسخه شماره ۴۵۷/۱ همانجا.^۵

(۵۳) نسخه شماره ۸۶۶/۲ همانجا.^۶

(۵۴) نسخه شماره ۲۶۷۶/۶ کتابخانه ملی تبریز.^۷

(۵۵) نسخه شماره ۳۹۷۹/۲ کتابخانه مرکزی دانشگاه.^۸

(۵۶) نسخه شماره ۱۲۲/۲ سازمان لغت نامه دهخدا.^۹

(۵۷) نسخه بدون شماره ۲/ فهرست نسخه های خطی حسن عاطفی.^{۱۰}

^۱. فهرست کتابخانه پژوهشگاه علوم و تحقیقات اسلامی ۱ : ۴۸۰.

^۲. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مدرسه فیضیه قم ۳ : ۶۸.

^۳. چند نسخه - ف - ۳۷۹.

^۴. فهرست کتابخانه پژوهشگاه علوم و تحقیقات اسلامی ۱ : ۳۵۰.

^۵. همان ۱ : ۳۸۵.

^۶. همان ۲ : ۱۲۷.

^۷. فهرست کتابخانه ملی تبریز ۳ : ۱۱۷۵.

^۸. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه ۱۲ : ۲۹۷۵.

^۹. نشریه نسخه های خطی ۳ : ۴۵.

^{۱۰}. همان ۷ : ۷۵۵.

(۵۸) نسخه شماره ض ۱۳۵۴۹ کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی.^۱

(۵۹) نسخه شماره ۸۹/۳ کتابخانه مدرسه صدر خواجه.^۲

(۶۰) نسخه شماره ۱۷۲۵۵ ض کتابخانه، موزه مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی

۳.

(۶۱) نسخه شماره ۱۷۴۳۸ همانجا.^۴

(۶۲) نسخه شماره ۱۷۸۳۵ ض همانجا.^۵

(۶۳) نسخه شماره ۹۷ کتابخانه مرکز دارالحديث.^۶

(۶۴) نسخه شماره ۶۸۷۲/۲ کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی مرعشی

نجفی.^۷

ن . چ . س :

۱. فهرست الفبایی کتب خطی کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی : ۴۸۳ .

۲. فهرست کتابخانه مدرسه صدر خواجه : ۷۰ .

۳. فهرستواره دستنوشته های ایران ج ۸ ص ۱۲۶۹ .

۴. همان .

۵. همان .

۶. فهرست نسخه های خطی کتابخانه تخصصی مرکز تحقیقات دارالحديث : ۱۶۹ .

۷. فهرست نسخه های خطی کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی مرعشی نجفی ۱۸ : ۶۷ .

(۱) ایران: بی ناشر به سعی و اهتمام محمد حسین بن آقا محمد جعفر

اصفهان، به خط عبد الله بن محمدرضا سدهی اصفهانی، ذی حجة الحرام

۱۳۰۸، جیبی، ۸ص (صص ۸۷-۹۴) فارسی و عربی.^۱

(۲) ایران: بی ناشر، بدون کاتب، ۱۳۲۵، جیبی، ۱۰ص (صص ۸۰-۸۹)،

فارسی.^۲

(۳) تهران: بی ناشر، به سعی و اهتمام آقا میرزا محمود تاجر کتابفروش

خوانساری، به خط عبدالله تهرانی، ۱۳۰۸، جیبی، ۹ص (صص ۸۹-۹۷)

(، فارسی.^۳

(۴) تهران: کارخانه استاد میرزا حبیب الله، با تصحیح و مقابله آقا سید جمال

الدین واعظ همدانی، به سعی و اهتمام و درخواست ملا عبدالحسین و ملا

محمود بن علی اصغر خوانساری، به خط عبدالله تهرانی، ۱۳۰۴، جیبی،

بدون شماره صفحه، فارسی و عربی.^۴

^۱. فهرست کتابهای چاپ سنگی کتابخانه میر جلال الدین محدث ارموی ۲: ۱۶۳۲.

^۲. همان ۲: ۱۶۳۱.

^۳. همان ۲: ۱۴۶۱.

^۴. همان ۲: ۱۴۵۷.

(۵) ایران: بی ناشر، به سعی و اهتمام کربلائی و مشهدی محمدحسن

کتابفروش، به خط محمد حسین بن محمد علی گلپایگانی، ۱۳۱۳-

۱۳۱۴، جانمازی، ۹ص (صص ۹۲-۱۰۰)، فارسی و عربی.^۱

(۶) ایران: بی ناشر، بدون کاتب، بدون تاریخ، جانمازی، ۹ص (صص ۸۶-

۹۴)، فارسی.^۲

(۷) ایران: کارخانه استاد ... ، به سعی و اهتمام آقا عباسعلی بن آقا اسدالله

خوانساری، بدون تاریخ، جانمازی، بدون شماره صفحه، فارسی.^۳

(۸) دارالخلافه تهران: بی ناشر، به سعی و اهتمام علی اصغر بن عبدالجبار

سمیرمی اصفهانی، به خط، میرزا محمد صادق قندهاری، ۱۲۸۴،

جانمازی، (صص ۷۴-۸۱)، عربی به فارسی.^۴

(۹) دارالسلطنه تبریز: کارخانه آخوند مولی عباسعلی، با انشاءالدرر میرزا

مهدی خان استرآبادی، یوسف علوی میلانی تبریزی بن میرزا جعفر بن

^۱. همان ۲: ۱۳۱۸.

^۲. همان ۲: ۱۳۱۵.

^۳. همان ۲: ۱۳۱۳.

^۴. همان ۲: ۱۳۱۰.

میرزا محمدعلی بن میرزا محمد خراسانی، ۱۲۷۴، رقعی، ۱۰ ص (صص

۸۳-۹۲)، فارسی.^۱

۱۰) دارالسلطنه تبریز: دارالطباعه دارالسلطنه تبریز، ۱۲۷۹، خشتی، ۸ ص

(صص ۶۹-۷۶)، فارسی و عربی.^۲

آغاز:

بسمله.

از پس حمد خداوند زمین و آسمان

کردم این نظم مثلث چون لالی عمان

در خط یک لفظ تا هر سه لغت حاصل شود

رو تو اورا کسر و فتح و ضم بدین ترتیب خوان

انجام:

لیک منقوط این دو بیت آمد از آن. تمت تمام شد نسخه متبرکه که مسمی

به نصاب بدیع.

^۱. همان ۱: ۸۳۳.

^۲. همان ۱: ۶۹۴.

اما در اسناد نام این اثر به سراینده اختلافاتی وجود دارد که در الذریعه آقابزرگ، بدیعی به پنج شخص بر می‌گردد، که معروف ترین این افراد بدیعی اندجانی سمرقندی^۱، تبریزی^۲ و صفوی^۳ می‌باشند که دارای شهرت می‌باشند. و در این میان بدیعی تبریز است که ظاهراً در سده دهم میزیست و محمد علی تربیت نیز گوید دیوان غزل او را دارم. و ابن یوسف در فهرست سپهسالار^۴ احتمال داده است که مثلث منظوم از این مرد باشد. و همچنین سبک نظم نیز به آذربایجانی نزدیک تر است تا به خراسانی و سمرقندی.

مثلثات در اصطلاح لغت شناسان عرب به کلماتی گفته می‌شود که حرف اول آن کلمه به هر سه صورت فتح و کسر و ضم خوانده می‌شود و در سه صورت افاده معنایی نیز می‌کند.

این مثلثات نیز منظومه‌ای است به بحر رمل و به قافیه نون که در سده دهم سروده شده است.

۱. الذریعه الى تصانیف الشیعه ج ۹ ص ۱۳۱.

۲. همان ۹: ۱۳۰.

۳. همان ج ۹ ص ۱۳۱.

۴. همان ج ۲ ص ۲۷۱.

۱۴. فتحیه در لغت عربیه

ن . خ :

(۱) نسخه شماره ۲۸۶ کتابخانه مرکز دارالحديث^۱.

(۲) نسخه شماره ۴۲ مجموعه ابراهیم دهگان^۲.

ن . چ . س :

این کتاب در مجموعه ای همراه الفیه ابن مالک ، و تهذیب المنطق تفتازانی و چند

کتاب دیگر دیگر به قطع جیبی در ۱۳۰۴ قمری به چاپ سنگ پخش شده است^۳.

آغاز:

حمدله اما بعد چنین گوید ابوالفتح حجازی - وقاه الله تعالى من شر المجازی - که

چون نصاب الصبیان بر بعضی اخوان به سبب اشتباه حروف اوایل کلمات دشوار

بود

بهتر است از بحرهای رمل در اتفاق

^۱ . فهرست نسخه های خطی کتابخانه تخصصی مرکز تحقیقات دارالحديث : ۱۵۱ .

^۲ . فهرست مجموعه ابراهیم دهگان ۱ : ۵۷ .

^۳ فرهنگنامه های عربی به فارسی : ۲۷۵ .

بیش باشد طبع مارا سوی نظمش اشتیاق

انجام:

نیست اندر یاء مکسوره بجز لفظ یسار

کسر بر یا ثقل دارد از کرم معذور دار

ناظم این اثر ابوالفتح حجازی می باشد و غرض او از نگارش این اثر این بود که

نصاب بر بعضی به سبب حروف اوایل حرکات دشوار بود برای دست به نگارش

زده است. ترتیب این منظومه براساس حروف هجاء می باشد که ناظم برای

هر حرف ۶ بیت، که در دو بیت کلمات مفتوح الاول و در دو بیت دیگر کلمات

مضموم و در دو بیت پایان کلمات مکسور الاول را جمع و به فارسی ترجمه کرده

است. او در آغاز هر بند نیز تقطیع آن بحر را با تغزل^۱ آمیخته است.^۲

۱۵. نصاب معروف.

ن . خ :

(۱) دکتر صادق کیا در تهران. در مجموعه ای به خط ۱۲۵۴ قمری می باشد.^۳

^۱ همین مقاله : ۱۷.

^۲ همان : ۲۷۵.

^۳ همان : ۲۹۵.

آغاز:

باب الالف، قال النبی (ص) اول ما خلق الله عشقی.^۱

آله است و الله یعنی خدای احد و احد است و یکی رهنما

انجام:

درین جمله الفاظ شد یک هزار زمعروف این نسخه شد یادگار

دگریست الفاظ گشته پدید لغت را هزار اندرین شد مزید

همه سیصد و هفت بیت است این دگر گشت هشتاد بالا برین

این منظومه اثر شاعری متخلص به معروف است

او که لغات را به ترتیب حروف الفباء مرتب کرده است . او برای هر حرف بابی و

در هر باب ده تا شانزده بیت سروده است و در آغاز هر باب حدیثی آورده که آغاز

حدیث از همان حرف است . کتاب او دارای ۴۰۰ بیت می باشد .^۲

۱۶. ابواب العلوم.

ن . خ :

(۱) نسخه شماره ۷۰۴۰/۲ مدرسه عالی سپهسالار.^۱

^۱. برای این روایت مدرکی پیدا نشد.

^۲. همان : ۲۹۴.

آغاز:

على الله التوكل فى البدايه عليه الاعتماد فى النهايه

انجام:

نام بت من ز غایت لطف آبی است میان گل چکیده

این اثر منظومه‌ای است به قلم درویش جامی که از عبدالرحمن جامی متوفی

۸۹۸ متأخر است . این اثر در ۲ باب می‌باشد که باب اول پیرامون لغت، و

باب دوم پیرامون اصطلاحات علوم شرعی و نام مقدسات و ائمه دوازده گانه

می‌باشد.^۲

۱۷. قنیة الفتیان .

ن . خ :

(۱) نسخه شماره ۲۹۱۱/۱ کتابخانه مدرسه عالی سپهسالار.^۳

(۲) نسخه شماره ۲۲۱/۳ کتابخانه مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی.^۱

۱. فهرست کتابخانه سپهسالار ۳ : ۳۱ .

۲. فرهنگ های عربی به فارسی : ۲۲۹ .

۳. فهرست کتابخانه سپهسالار ۵ : ۴۰۸ .

(۳) نسخه شماره ۱۶۴۳/۳-۹/۱۹۳ کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی

گلپایگانی.^۲

آغاز: بسمله حمد ایزد را که داد او بنده را طبع روان

تا که در سلک بیان آورد نظمی چون همان

...رب خدا و بر گندم بر نیکی بر دشت

خیر بر و چر حقا خبز نان و خبر امتحان

انجام:

کرد انشا صدر بدر این قنیه الفتیان که هست

در لغت‌ها نزد اهل فضل گنج شایگان

تا بگوید از صمیم دل دعای جان او

هر که آرد در نظر این نسخه را از انس و جان

ناظم این اثر صدر بن بدر می‌باشد. این اثر منظومه‌ای است نونیه که شامل ۱۹۶

^۱. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی ۱: ۱۹۶.

^۲. فهرست نسخه های خطی کتابخانه عمومی آیت الله گلپایگانی ۶: ۳۲۲۸.

بیت در بحر رمل است. او در این منظومه کلمات سه گانه شبیه به هم را که معانی

مختلفی دارند را معنا می کند.^۱

۱۸. گوهر منظوم .

این منظومه اثر شیخ محمد علی مولوی هندی است که در باب لغت عربی به فارسی

می باشد .^۲

ن . چ :

در هند به چاپ رسیده .^۳

۱۹. تحفه وهبی.

ن . خ :

(۱) نسخه شماره ۱۵۹۹/۵ - ۹/۱۴۹ کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی

گلپایگانی.^۴

^۱. فرهنگ های عربی به فارسی : ۲۲۸.

^۲. فرهنگ های عربی به فارسی : ۲۵۰.

^۳. فرهنگنامه های عربی به فارسی : ۲۵۰.

^۴. فهرست کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی گلپایگانی ۲ : ۸۰۹.

این منظومه اثر محمد وهبی قونوی سنبل زاده که در قرن ۱۲۲۴ قمری دار فانی را وداع گفت. او از شعرای بزرگ بود که در عصر سلطان سلیم سوم، به ایران آمد، و از جمله مسافرتی به شهر اصفهان داشته و این نصاب را در لغت عربی به فارسی به نظم در آورده است. و سپس دوباره به عثمانی بازگشته و (نخبه وهبی) را در لغت عربی به ترکی منظوم کرده است. ترتیب این منظومه نیز به ترتیب حروف هجاء، در قافیه منظم شده است.^۱

آغاز:

حمد بی حد او کرم فرماید

که آنک نعمتید ربی غایه

قیلیدی از جمله او خلاق کریم

حضرت آدمه اسما تعلیم

انجام:

هزاران شکر ایدوب حقه دیدم تاریخ اتمان

بحمدالله بو زیبا تحفه وهبی تمام اولدی

۱. فرهنگ های عربی به فارسی : ۲۵۲.

۲۰. نصاب شیدا.

ن. خ :

(۱) نسخه شماره ۶۱/۵ کتابخانه دانشکده ادبیات دانشگاه تهران.^۱

ناظم این اثر میرزا ابوالحسن، محمدعلی شیدای یزدی پیرو مذهب شیعه امامیه

و از خانواده های سادات و فضلا می باشد که پدر در پدر لغوی و اهل علم

بوده اند. در احوالات او وارد شده که به تعلیم و تعلم مشغول بوده است و بیشتر

اوقات در جلسات علما و بزرگان شرکت داشته است. از خصوصیت های

دیگر او این است که از قدرت حافظه بسیار بالایی برخوردار بوده است به

طوری که وقتی قصیده ای^۲ ۷۰ بیتی در محضر او قرائت می شد، او نیز بعد

از قرائت آن، بدون آن که نوشته ای باشد آن قصیده را بدون هیچ اشتباهی و با

همان ترتیب می خواند. ولی متأسفانه او در برهه ای از زمان دچار مرض

مالخولیا^۳ می شود، و همین مرض باعث می شود که او با تمام هوش و علمیت

بالایش نزدیک به دو سال از جامعه و مردم، دوری کند و راه عزلت را پیش

۱. نسخه های خطی کتابخانه دانشکده ادبیات ۳: ۲۵.

۲. در اصطلاح انواع شعر، قالبی است که در یک وزن و یک قافیه ثابت سروده می شود، و هر دو مصراع مطلع و همه مصراع

های دوم آن دارای قافیه متحد است. رک: فرهنگ ادبیات فارسی: ۱۱۳۰.

۳. خلل دماغی، سودا و خیال خام. رک: فرهنگ جامع فارسی ۶: ۳۷۵۵.

بگیرد و عجیب اینکه بعد از اینکه از این بیماری بهبود یافت، در او همان هوش و علمیت قبل از بیماری مشاهده می‌شد و اندک خللی به آن‌ها وارد نشده بود، به طوری که هرآنچه که در ایام صحت و سلامتی به حافظه سپرده بود، که از جمله آنان، پانزده هزار بیت شعر و احادیثی که در منقبت ائمه علیهم السلام است، می‌باشد. و در آخر طایر روح پرفتوح این مرد الهی، صبح شب جمعه، ۲۶ ذیحجه الحرام ۱۲۲۹ قمری، برابر با بیست و چهار آذر ماه جلالی^۱، مصادف با سال ایت‌ئیل^۲ از ترکی بود. انشاءالله که با اجداد طیبین خود مشهور گردد.^۳

این مرد بزرگ صاحب دیوانی می‌باشد که در تذکره می‌کده گفته شده که دارای سه هزار بیت شعر می‌باشد.^۴ و در تذکره انجمن خاقان گفته شده که دارای شش هزار بیت است.^۵ که در ذیل قصیده‌ای از او آورده می‌شود:

ای خدا پیمبرت به دو کون

۱. بنا به قول مشهور این را تاریخ ملکشاهی یا سلجوقی یا فارسی می‌گویند، و مبداء آن روز جمعه دهم ماه رمضان ۴۷۱ قمری، مطابق با پانزدهم آذرماه ۱۲۹۵ رومی و سال ۱۰۷۸ میلادی می‌باشد. رک: اطلاعات عمومی پیام: ۲۲۵.

۲. سال سگ که آن را ایت‌ئیل گویند. رک: همان: ۲۲۶.

۳. تذکره می‌کده: ۱۶۵.

۴. تذکره می‌کده: ۱۶۶.

۵. تذکره انجمن خاقان: ۵۲۰.

این ستایشگر آن ثنا گستر

شرحی از باب لطف و قهر تو است

قصه خلد و داستان سقر

برندارد سپهر خصم تورا

گرچه باشد به طبع دون پرور

روز هیجا که یک سری شویند

دست از جان یلان اژدر در

شود از جیش و نعره کوس

چشم خور کور و گوش کیوان کر

توبر آیی به مرکبی که به سیر

باز مانند ز گرد آن صرصر

از دم تیغ و گرز کوه شکن

اندر آن رزم رستخیز اثر

دری اندر بر یکی جوشن

شکنی بر سر یکی مغفر

اثر دیگر او نیز نصابی است در ضبط لغات عربی که به شیوه ابونصر

فراهی مرتب شده است و در آن لغات مذکور در فراهی یاد نشده و بندهای

آن دارای صنایع بدیعی می باشد.

۲۱. مفتاح اللغه.

ن . خ :

(۱) نسخه شماره ۸۷۲ کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی.^۱

(۲) نسخه شماره ۴۲/۱ سازمان لغت نامه دهخدا.^۲

آغاز: بسملة الحمد لله الذی ارسل کل رسول علی قومه بلسان الذی یتکلمون به.

این منظومه اثر محمد جعفر بن میرزا محمد مبارکی لنجانی^۳ اصفهانی مؤرخ

۲۷ ربیع الثانی ۱۲۴۷ هـ . ق می باشد. از مقدمه کتاب و مندرجات آن به دست می -

آید که دارای تحصیلات مقدماتی بوده و بهره چندان از دانش نداشته است و

۱. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مجلس شورای اسلامی ۳: ۱۰۷ .

۲. نشریه نسخه های خطی ۳: ۳۵ .

۳. لنجان به کسر لام و سکون نون و فتح جیم و در آخر آن الف و نون . نام منطقه ای است که در جنوب شهر اصفهان واقع شده که زاینده رود از آنجا عبور و به شهر می آید .

کتاب خود را با مراجعه به قاموس، صحاح، کنز اللغه و... به تقلید از ابو نصر

فراهی که دارای ۳۱۰۰ بیت می باشد به نظم تالیف کرده است.^۱

۲۱. مرقات الصبیان.

ن . چ . س :

این منظومه در سال ۱۳۱۷ قمری در قطع خشتی در ۴۸ برگ که در هر صفحه نیز

ده بیت می باشد به چاپ سنگی چاپ شده است.^۲

این منظومه اثر سید محمد باقر مجتهد زاده گنجه ای است که در سده چهاردهم

مزیسته است. اودر این منظومه کلمات عربی، و ترکی را به فارسی ترجمه کرده

است.

۲۲. سبیکة المعانی للمصادر و المبانی.

ن . چ . س :

(۱) این کتاب در سال ۱۳۴۵ قمری با اجازه اداره فرهنگ آذربایجان، برای

تدریس در متوسطه تبریز به خط آقای اهری و به کوشش ابوالقاسم صحاف،

^۱. فرهنگ های عربی به فارسی: ۲۵۱

^۲. فرهنگنامه های عربی به فارسی : ۲۹۰.

در تبریز به چاپ سنگی چاپ شده است. این چاپ ۲۰۱ صفحه می باشد که در دنباله آن منظومه (توقیعات تقاویم) از همین ناظم (ملا حسن اهری) چاپ شده است.^۱

ملاحسن اهری بزرگ ایل شاهسون بود و در ایل شاهسون مقام قضاوت را دارا بود. او معیشتش از راه گله داری گذرانده می شد و به دلیل این که وی فردی کتاب دوست بود در اهر کتابخانه ای داشت. او در سال ۱۳۵۱ فوت نموده است. آثاری که از این مرد می شناسیم در ذیل آورده می شود :

(۱) منظومه ای است که در باب توقیعات تقویم می باشد که در آغاز آن گفته :

چو در تقویم بود الفاظ مشکل به کشف آن همه دل بود مایل

(۲) سبیکة المصادر للمصادر و المبانی :

منظومه ای است که دارای یک هزار و دویست و هفتاد و پنج بیت می -

باشد که در آن

شش هزار و پانصد لغت عربی را به فارسی ترجمه شده است.

(۲) منشور .

۱. همان : ۲۶۷.

قسم دوم نیز دو گونه‌اند :

(۱) فرهنگ‌های دستگاهی :

فرهنگی که کلمات برحسب معنی و معانی بر حسب موضوعات چینش می‌شوند .

فرهنگ های دستگاهی را می‌توان به گونه تقسیم نمود :

۱. تک موضوعی.

در فرهنگ‌های عربی به فارسی که می‌شناسیم می‌توان این بخش را دارای اقسام

زیر دانست:

(۱) فرهنگ‌های قرآنی. تعداد این فرهنگ‌ها بسیار است. این فرهنگ ها به

چهار صورت تبویب شده اند :

الف) به ترتیب انواع کلمات (اسم، فعل و...) .

ب) به ترتیب عکس سوره های قرآن ازسوره ناس تا بقره.

ج) به ترتیب سوره های قرآن ازسوره حمد و بقره تا ناس.

د) به ترتیب حروف هجاء الفباء.

که ما در ذیل هر فرهنگ به نوع آن اشاره می‌نماییم.

اینک به اسامی آنها اشاره می‌کنیم :

۱. ترجمان قرآن.

منسوب به ابو عبدالله حسین بن احمد زوزنی.

این اثر اولین بار توسط کارل بروکلمان در تاریخ الادب العربی به

زوزنی منسوب گشته است.^۱

ن . خ :

شماره ی ۴۰۱ کتابخانه ی گوته.

شماره ۱۱۶۴ کتابخانه ی انیوریسته ی استانبول.

فرهنگ مذکور فرهنگی است در تفسیر واژه ها و مفردات قرآن که به

فارسی ساده می باشد. این فرهنگ از نوع فرهنگ های دسته اول

می باشد. و در هر سوره فقط آن واژه را می آورد که در سوره های

پیشین نبوده.

آغاز :

افتاده : من ترجمان الزوزنی. نوع فی الاسماء المبهمة و المضمرة . هذا

: این مرد^۲

^۱. تاریخ الادب العربی ج ۵ ص ۲۰۷

^۲. فرهنگ های عربی به فارسی : ۱۷ .

۲. لسان التنزیل.

ن . خ :

ن . چ :

(۱) لسان التنزیل. به اهتمام دکتر مهدی محقق. چاپ دوم: تهران،

بنگاه ترجمه و نشر کتاب، ۱۳۵۵. ۱ جلدی. ۴۲+۳۹۲، وزیری.

(۲) لسان التنزیل. به کوشش مهدی محقق. چاپ چهارم: تهران،

انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۸۲. ۱ جلدی. سی و پنج +

۳۸۹، رقعی.

این فرهنگ از فرهنگ های دستگاهی مختص به قرآن است که از

فرهنگ نامه های نوع دوم می باشد. مولف فرهنگ نامه مذکور نامعلوم

می باشد اما در اواسط کتاب از ابابکر تمجید کرده و به دست می آید

مولف کتاب از اهل تسنن می باشد. کتاب مذکور کتابی است که در

آن لغات مفرد و مرکب قرآن به فارسی ترجمه روان شده و نیز به

بیان اشتقاق کلمات و اشاره به مفرد و جمع بودن آنها دارد. و همچنین

تنبيه بر برخی از مباحث صرفی و نحوی و بیانی نیز شده است. این

کتاب برعکس روش متداول قرآن نوشته واز فاتحه وناس شروع و به

بقره ختم میشود. تاکنون کتابی در ترجمه لغات قرآن به تفصیل این

کتاب در دسترس اهل دانش نبوده است.

۳. تراجم الأعاجم.

ن . خ :

۱) نسخه شماره ۴۳۰ فیلم های کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران

۱ .

۲) نسخه شماره ۳۶۵۲ کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی.^۲

۳) نسخه شماره ۱۴۵۶ همانجا.^۳

۴) نسخه شماره ۱۳۲۳۲ کتابخانه عمومی حضرت آیت الله

العظمی مرعشی نجفی.^۴

۵) نسخه شماره ۲۰۳۴ فیلم های کتابخانه مرکزی دانشگاه

تهران.^۵

۱. فهرست میکرو فیلم های کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۱ : ۴۷ .

۲. فهرست کتب خطی کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی ۱۳ : ۲۱ .

۳. همان ۱۳ : ۲۰ .

۴. فهرست نسخه های خطی کتابخانه حضرت آیت الله العظمی مرعشی نجفی ۳۳ : ۴۳۸ .

۵. فهرست میکرو فیلم های کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۱ : ۴۷ .

(۶) نسخه شماره ۱۴۸۴۸ کتابخانه دانشکده الهیات دانشکده

فردوسی مشهد.^۱

(۷) نسخه شماره ۲۷۷/۱ کتابخانه مدرسه باقریه.^۲

ن . چ :

تراجم الاعاجم. غزنوی، ابوالمعالی احمد بن محمد. به اهتمام

مسعودقاسمی و محمود مدبری. چاپ دوم: تهران، اطلاعات، ۱۳۸۹.

جلد ۱. بیست و پنج + ۳۳۶. رقعی.

این فرهنگ از نوع فرهنگ نامه های دستگامی تک موضوعی

مختص به قرآن می باشد. که از فرهنگ های نوع دوم فرهنگ نامه

های قرآنی می باشد. در انتساب این فرهنگ به مولف فرهنگ

مذکور اختلافاتی می باشد که در کشف الظنون از کتاب تراجم

الاعاجم یاد شده و مولف آن را شخصی به نام محمد بن بقالی ابی

القاسم خوارزمی معرفی گردیده و فوتش به سال ۵۶۲ ه. ق است.

البته انتساب این امر به خوارزمی محل شک می باشد چون که در

^۱. فهرست نسخه های خطی کتابخانه دانشکده الهیات و معارف اسلامی مشهد ۲: ۱۴۹.

^۲. تراثنا س ۶ ش ۳: ۱۱۱.

صفحه ی آغاز نسخه مورخ ۶۶۸ هـ . ق مصنف کتاب ابوالمعالی

احمد بن محمد خوارزمی نوشته شده و با توجه به اینکه در

صفحه ی عنوان نسخه ی **مورّد** ۶۶۸ نام مؤلف صریحا ابوالمعالی

احمد بن محمد الغزنوی یاد شده بنابراین مؤلف تراجم الاعاجم را

فعلا باید همین شخص دانست. لغات کتاب مذکور ۴۰۰۰ است.

شماری از این لغات مفرد، مرکّب، مترادف و متشابه می باشد و

شماری دیگر عبارت قرآنی است مؤلف علاوه بر ذکر صورت های

ماضی و مضارع مصادر و اشاره ی به مفرد و جمع بودن کلمات دارد

و جای جای این کتاب به توضیح صورت های صرفی و ریشه ی

اشتقاق نیز می پردازد لغات این فرهنگ عکس سور قرآن است و از

سوره ی فاتحه و ناس شروع و به بقره ختم می شود معانی برخی از

لغات این فرهنگ گاه همان معادل عربی است و گاه تا چهار و پنج

معادل فارسی را برای یک لغت عربی ذکر نموده است. دیباچه ی این

کتاب با اندک اختلافی همانند فرهنگ لسان التنزیل می باشد.^۱

۱. تراجم الاعاجم : ۱.

۴. وجوه قرآن.

ن . خ :

ن . چ :

وجوه قرآن. تفلیسی، ابوالفضل حبیش بن ابراهیم. به اهتمام دکتر

مهدی محقق. چاپ ۲: تهران، انتشارات دانشگاه تهران، شهریور

۱۳۷۱. ۱ جلدی . سی و چهار + ۳۷۵، وزیری.

این فرهنگ از فرهنگ های مختص به قرآن است. و این فرهنگ

از نوع فرهنگ های بخش چهارم می باشد. نویسنده این فرهنگ

ابوالفضل حبیش بن ابراهیم بن محمد تفلیسی از دانشمندان قرن ۶

هجری که در علم لغت و نجوم و طب تبحر داشت و آثار گرانمایی

از او به جامانده است که از جمله آن آثار: قانون ادب، التصریف،

بیان الصناعات، التلخیص فی علل القرآن، کامل التعبير، کامل التدبیر،

المدخل الی علم النجوم و اما آنچه مسلم است این بود که او با

قلج ارسلان بن مسعود از سلاجقه روم که در سال ۵۱۱ به سلطنت

رسید و در ۵۵۸ وفات یافته هم زمان بوده. و بعضی از تصنیفات خود

را از جمله کامل التعبير و قانون ادب را برای او تألیف کرده و سال وفات او را نیز سال ۶۰۰ نوشته اند. و مراد از وجوه موضوع^۲ له کلمه نیست بلکه مستعمل^۳ فیه آن است، یعنی کلمه ای در حین به کار بردن انصراف به یک معنی پیدا کند، اعم از اینکه آن معنی حقیقی باشد یا مجازی یا استعاری یا کنایی و نیز به نحو اشتراک لفظی باشد، یا اشتراک معنوی (یعنی در این کتاب لغاتی از قرآن که دارای معانی گوناگون می باشد آمده است).

آغاز:

سپاس و شکر خدایی را که خالق دو جهان است، مالک ذوالجلال و دیان است ... چنین گوید شیخ ادیب ابوالفضل حبیش بن ابراهیم بن محمد التفلیسی رضی الله عنه که چون از تصنیف کتاب بیان التصریف برداختم نگاه کردم بکتاب وجوه قرآن که مقاتل بن سلیمان بتازی ساخته بود)

انجام:

یوم: بدانکه یوم در قرآن بر سه وجه باشد سپری شد کتاب
وجوه قرآن روز پنجشنبه بیست و چهارم ماه صفر والحمد لله حق
حمده و صلواته علی خیر خلقه محمد و آله و اصحابه وسلم
تسلیماکثیرا .

۵. جوامع البیان در ترجمان القرآن.

ن . خ :

(۱) نسخه شماره ۸۳۹ کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.^۱

(۲) نسخه های ۶۱۷۳ فیلم های کتابخانه مرکزی دانشگاه . تهران.^۲

این فرهنگ اثر شرف الدین حکیم ابوالفضل حبیش بن ابراهیم
بن محمد تفلیسی می باشد. او متوفی ۶۲۹ قمری است که اثرات
دیگر مولف کتاب کامل التعبير، صحة الابدان و تلخیص علل
القرآن می باشد. اودر غرض تالیف خود در دیباچه خویش این
دلیل را بیان می کند که چون ترجمان القرآن ابوجعفر بن محمد
بن خلیل زوزنی، و غریب القرآن عزیزی، و مشکل القرآن ابن

^۱. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۱ : ۹۲.

^۲. فهرست میکرو فیلم های کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۳ : ۲۰۵.

قتیبه، و ترجمان القرآن علی بن حسین خازنقائینی را دیدم ، و در هر کدام نقصی یافته، خواستم کتابی سازم که همه مطالب آن کتابها را دربر داشته باشد. ترتیب این فرهنگ بدین صورت است که به ۲۸ باب تقسیم شده که خود این ابواب به سه بخش اسم و فعل و حرف منقسم می شود. در این فرهنگ کلمات به ترتیب حروف هجا مرتب شده اند .

آغاز :

کتاب جوامع البیان در ترجمان القرآن. به نام رحمان شروع کردم. سپاس خدای را که حی و حلیم است، قدیم و بزرگوار و حکیم است، مالک و ذوالجلال و عظیمست چنین گوید شیخ ادیب ابوالفضل حبیش بن ابراهیم بن محمد تفلیسی

انجام :

پس این قیاس را نیک نگاه می باید داشتن تا خطای نیفتد انشاء الله سپری شد کتاب جوامع البیان ...

این اثر توسط حسن موسوی به عنوان پایان نامه مقطع دکتری
در دانشگاه تهران تحقیق و تصحیح گردیده است.

۶. المستخلص فی ترجمان القرآن.

ن . چ :

المستخلص فی ترجمان القرآن (جواهرالقرآن). بخاری، محمد بن
محمد بن نصر. تصحیح، تعلیق، توضیح سید محمد علوی مقدم،
دکتر رضا اشرفزاده. چاپ اول: تهران، مرکز فرهنگی نشرجا،
زمستان ۱۳۶۵. ۱ جلدی . نوزده+۳۷۲، رقعی.

این فرهنگ از فرهنگ های مختص به قرآن می باشد که در ترجمه
فارسی لغات، هم از دقت بالا و هم از لغات فارسی کهن و ترکیبات
دلنشین استفاده کرده است. البته لازم به ذکر است که مولف در ذیل
بعضی لغات مسائل نحوی، تفسیری و اختلافات در قرآات را ذکر
نموده است. مولف از بزرگان قرن ششم و هفتم هجری قمری است
که در سال ۷۱۰-۷۱۱ زنده بوده است و از احوالات این مرد آگاهی

زیادی در دست نیست و تنها این را می دانیم که در علوم قرآنی و لغت تبحر داشته و نیز به دلیل تمجید هایی که او از بعضی صحابه می کند این را می رساند که او از اهل تسنن بوده است.

آغاز:

الحمد لله و سلام على عباده الذين اصطفى على الخصوص على محمد عبده و رسوله المصطفى. العو و العياد : پناه گرفتن به کسی یا به چیزی یا به جایی.

انجام:

سورة الناس ست آیات و الله تعالى على ما يشاء قدير و بالاجابة جدير و هو نعم المولى و نعم النصير و السلام على الرسول البشير النذير .

۷. ترجمان قرآن.

ن. خ :

ن . چ :

ترجمان القرآن. جرجانی، میر سید شریف. تدوین عادل بن علی بن الحافظ. به کوشش سید محمد دبیر سیاقی. چاپ دوم: تهران انتشارات بنیاد قرآن، فروردین ۱۳۶۰. ۱ جلدی. (و + ۱۴۷)، رقعی.

ترجمان القرآن، اثر علامه محقق علی بن محمد بن علی الحسینی الجرجانی الحنفی است که معروف به سید شریف می باشد . او در تاکو از نواحی استرآباد در سال ۷۴۰ قمری متولد شده است و پس از رشد محضر قطب الدین رازی و اساتید زیادی را درک نموده است. وی از سال ۷۸۷ مأمور تدریس در دارالشفاء شیراز گشت است و تا سال ۷۸۹ که سال تسلط تیمور بر فارس است، در دیار سعدی و حافظ توطن داشته و در این سال به دستور تیمور به سمرقند رفت و در آنجا زندگی می کرد. او تا مرگ تیمور در سمرقند بوده و بعد از مرگ او دوباره به شیراز رفته است و در همین شهر رحلت نموده است. از جمله تصنیفات وی الاصول المنطقیه، تعریفات العلوم و تحدیدات الرسوم، شرح بر مطول تفتازانی، شرح تصورات و تصدیقات شمسیه و صرف میر به زبان فارسی که در علم صرف

شهرت خاصی دارد را می توان بر شمرد. کتاب مذکور همچون المستخلص و لسان التنزیل به ترتیب سوره های قرآن می باشد. این فرهنگ بر خلاف برخی از فرهنگ ها که گاهی به جای یک واژه جمله ای را ترجمه کرده است فقط ترجمه واژه ها و مفردات قرآن را آورده است.

۸. ترتیب ترجمان القرآن.

ن . خ :

ن . چ :

ترتیب ترجمان القرآن. الحافظ، عادل بن علی. به کوشش سید محمد دبیر سیاقی. انتشارات بنیاد قرآن. تهران. چاپ دوم؛ فروردین ۱۳۶۰ .
جلدی: ۹۹ تا ۱۴۷، رقعی.

نویسنده این فرهنگ علامه محقق میر سید شریف جرجانی است. ولی عادل بن علی که از قرآ و حفاظ قرآن و صاحب مشرب ظاهریان، بوده است، و همچنین از مخالفان جدی حکمت و فلسفه و

عرفان بوده است، کتاب ترجمان قرآن جرجانی را به هم ریخته و آن

را به ترتیب حروف هجا در آغاز واژه ها مرتب کرده است.

۹. ترجمان القرآن.

منسوب به تاج الدین بن محمد بن ابراهیم الهاشمی.

ن. خ :

(۱) نسخه شماره ۱۱۴۰ کتابخانه علامه طباطبایی.^۱

(۲) نسخه شماره ۴۳۹۰/۴ مرکز احیاء میراث اسلامی.^۲

۱۰. الدرر فی ترجمان القرآن.

ن. خ :

(۱) نسخه شماره ۵۲۹/۱۳ کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس

شورای اسلامی.^۳

(۲) نسخه شماره ۷۵ کتابخانه مؤسسه مطالعات و تحقیقات

فرهنگی.^۴

۱. نسخه پژوهی ۲: ۱۲۶.

۲. فهرستواره دستنوشته های ایران ج ۲ ص ۱۱۱۴.

۳. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مجلس شورای اسلامی ۱: ۳۲۸.

۴. فهرستواره کتابخانه مینوی: ۱۷۲.

ن . چ :

المروزی، محمد بن المنصور المتحمّد.

این فرهنگ از فرهنگ های مختص به قرآن می باشد که مولف آن

شیخ الاسلام، شمس العارفین محمد بن منصور المتحمّد المروزی

است .

۱۱. تفسیر مفردات قرآن .

اثر ناشناس.

این اثر توسط عزیز الله جوینی تصحیح گردیده است .

۱۲. خلاصه جواهر القرآن.

اثر ابوبکر اسحاق بن تاج الدین ابی الحسن الحافظ المولتانی.

تصحیح ظهورالدین احمد. پاکستان، ۱۳۶۴ .

۱۳. قسطاس مستقیم و مفتاح قرآن کریم .

ن . خ :

(۱) نسخه شماره ۱۲۵۳ مکتبه شیخ علی حیدر.^۱

^۱. فهرست نسخه های خطی شیخ علی حیدر مؤید ۳: ۲۱۳.

(۲) نسخه شماره ۱۱۹۶۶ کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس

شورای اسلامی.^۱

(۳) نسخه شماره ۷۲ سازمان لغت نامه دهخدا.^۲

ن . چ :

قسطاس مستقیم. رازی، محمد علی بن شاهقلی

به تصحیح محمود مدبری استاد دانشگاه کرمان و در حال نشر

است.^۳

۱۴. نشر طوبی یا دائرةالمعارف لغات قرآن مجید. شعرانی، ابوالحسن و

محمدقرب. چاپ سوم: تهران ، انتشارات اسلامیه، ۱۳۸۸. ۲جلدی.

ج ۱: ۳۵۸ ص ، ج ۲: ۱۶ + ۴۰۶. وزیری.

این فرهنگ نامه پیرامون لغات مشکل تفسیر روح الجنان و روح

الجنان، ابوالفتوح رازی می باشد که خود این تفسیر نیز به داستان

مبارک علامه شعرانی تصحیح گردیده است. علامه در این فرهنگ

که از فرهنگ های نوع چهارم می باشد لغات نا مانوس را بررسی

^۱ فهرست مختصر نسخه های خطی کتابخانه مجلس شورای اسلامی: ۶۱۲

^۲ . نشریه نسخه های خطی ۳: ۲۸.

^۳ . منزوی در این جا از فرهنگی یاد می کند به نام انتخابیه که فرهنگ لغت نیست بلکه جامع المصطلحات است .

کرده و اگر یک مطلبی چندین بار در کتاب تفسیر آمده باشد شماره جلد و صفحه آن را آورده است تا شخص بتواند مطلب خود را بیابد. لکن متأسفانه علامه تا اواسط این فرهنگ را با دستان خود انجام داده است و پس از فوت ایشان ادامه کار به آقای محمد قریب واگذار شده است. همچنین این فرهنگ دارای رموز و اختصاراتی می باشد که برای یافتن حرکت عین الفعل وضع شده است که به ترتیب زیر می باشد:

۱. (ن): از باب نَصَرَ يَنْصُرُ

۲. (ض): از باب ضَرَبَ يَضْرِبُ

۳. (ف): از باب فَتَحَ يَفْتَحُ

۴. (س): از باب سَمِعَ يَسْمَعُ

۵. (ک): از باب كَرُمَ يَكْرُمُ

۶. (ح): از باب حَسِبَ يَحْسِبُ

(۲) فرهنگ‌های مختصّ دبیری.

۱. فصلی از رسائل ابوالفضل بیهقی (صاحب تاریخ بیهقی)

اثر ابوالفضل محمد بن حسین بیهقی.

ن . چ:

۱. چند سخن که دبیران در قلم آرند. بیهقی، ابوالفضل. ویراسته صادق

کیا. چاپ اول: تهران، انتشارات اندیشه نیک، ۲۵۳۵ شاهنشاهی .

هفت + ۳۴، رقعی .

۲. پارسی نغز

این فرهنگ اثر یکی از دبیران مطلع و پرکار در بار مرزبانان ایرانی می-

باشد که در سده هفتم میزیسته است . در دیباچه کتاب آمده است که فقط

شامل واژه هایی از زبان عرب است که نویسندگان و دبیران فارسی زبان

آنها را در منشآت خویش به کار می‌برند و متداول و مستعمل ایشان است.

اما در عمل به این اکتفا نشده و بیشتر واژه های عربی در آن گرد آمده و

به تفصیل از آنها گفتگو شده است.

۲. جوامع اللّغات ولوامع المصطلحات.

ن . خ :

(۱) نسخه شماره ۱۶۶۸ کتابخانه علامه طباطبایی.^۱

مؤلف فرهنگ مذکور یکی از دبیران پرکار دربار مرزبانان ایران

است که اثر خود را به نام ابوبکر بن ابونصر نوشته است. او در

کتاب خود می گوید که در این فرهنگ، فقط واژه هایی از زبان

عرب آمده که نویسندگان و دبیران فارسی زبان آنها را در

منشآت خویش به کار برده اند. ولی او در عمل، بیشتر واژه های

عرب را گرد آورده است و درباره آنها توضیح داده است .

ترتیب این فرهنگ بر اساس حرف اول و دوم و سوم از ریشه

کلمات عربی می باشد که در ذیل لغات مطالب علمی آنرا نیز

بیان کرده است.^۲

آغاز:

^۱. نسخه پژوهی ۱ : ۲۱ و ۲ : ۱۴۲.

^۲. فرهنگ های عربی به فارسی : ۱۳۹.

الحمد لله الفاضل علينا فيض انعامه و احسانه وبعد ، فقد

التمس مني بعض خلصان اخواني ... ان اجمع له الفاظ يتداولها

كتاب الفرس في مراسلاتهم

۳. فروق اللّغة :

۱. فروق اللّغات.

اثر ناشناس.

این اثر ترجمه‌ی فروق اللّغات سیّد نورالدین علی بن نعمت الله

جزایری می‌باشد.

ن . خ :

۱. ش ۱۱۷۰ ملى.

۴. اضرار.

۱. ترجمه اضرار.

اثر سیّد نورالدین علی بن نعمت الله جزایری.

ن . خ :

۱) نسخه شماره ۷۵۴۲/۸ کتابخانه مدرسه عالی سپهسالار.

۵. فرهنگ های مختص شعری.

۱. ترجمان القوافی.

ن. خ :

(۱) نسخه شماره ۱۱۶۷/۱ مرکز احیاء میراث اسلامی.^۱

(۲) نسخه شماره ۷۷۰۷/۱ شورا^۲

(۳) نسخه شماره ۱۵۵ سازمان لغت نامه دهخدا.^۳

(۴) نسخه شماره ۱۸/۵ بخش ۲ کتابخانه مجتبی مینوی.^۴

(۵) نسخه شماره ۲۰۱ عکسی کتابخانه موسسه مطالعات و

تحقیقات فرهنگی.^۵

این فرهنگ از دیگر آثار حبیش تقلیسی می باشد که ترتیب آن

بر اساس حروف هجا می باشد.^۶ همچنین این اثر توسط فاضل

۱. فهرست نسخه های عکسی مرکز احیاء میراث اسلامی ۳ : ۴۵۱.

۲. فهرست نسخه های خطی شورا ۲۶ : ۱۹۹.

۳. نشریه نسخه های خطی ۳ : ۸.

۴. فهرستواره کتابخانه مینوی : ۶۶.

۵. فهرستواره کتابخانه مینوی : ۱۶۵.

۶. فرهنگ نامه های عربی به فارسی : ۷۹.

معاصر آقای دکتر محمد ابراهیم المیر تصحیح گردیده لکن

هنوز به طبع نرسیده است.

۶. فرهنگ های مختص پزشکی .

۱. بحر الجواهر

ن . خ :

ن . چ :

بحر الجواهر. الهروی، محمد بن یوسف. تحقیق موسسه احیاء

طب طبیعی. چاپ اول : قم، موسسه مطالعات اسلامی دانشگاه

تهران، ۱۳۸۷. ۱ جلدی، ۴۰۳ ص.

مؤلف فرهنگ مذکور محمد بن یوسف طبیب هروی است که

در خراسان میزیسته است. او در این اثر لغات طبی، عربی،

لاتین، یونانی و سریانی را که در علم طب متداول بوده است

را جمع آوری کرده است و آن ها را به ترتیب حروف الفبا

مرتب کرده است. وی معانی لغات را گاه به فارسی آورده و

گاهی نیز به عربی آورده است. هروی در کتاب خودش احوال

برخی از اطباء و فلاسفه معروف را با استفاده از شهرزوری

آورده است که آن هم طبق حروف الفباء می باشد.^۱

۲. فرهنگ های اصطلاحات علمی.

۲. چند موضوعی .

۱. البلغة المترجم فی اللغة.

ن . چ :

کتاب البلغة. کردی نیشابوری، ادیب یعقوب بن احمد. مقابله و تصحیح

به اهتمام مجتبی مینوی و فیروز حریرچی. چاپ اول : تهران، بنیاد

فرهنگی ایران، ۱۳۵۵. ۱جلدی. بیست و دو + ۵۳۴، وزیری .

حاجی خلیفه از این اثر چنین یاد می کند :

البلغة، فی اللغة لأبی یوسف: یعقوب بن أحمد الکردی،

الأدیب النیسابوری. المتوفی: سنة أربع وسبعین

وأربعمئة. ولمحمد بن أحمد بن محمد أيضا. جعله

^۱ . فرهنگ های عربی به فارسی : ۱۹۷.

مجدولا. وأورد الألسنة الأربع في: مادة العربی،

والفارسی، والترکی، والمغولی.^۱

این فرهنگ نامه اثر ابویوسف یعقوب بن احمد بن محمد بن احمد القاری

الادیب البارک الکردی النیشابوری می باشد. وی از شاگردان ابی سعد بن

دوست و ابومنصور عبدالملک ثعالبی نیشابوری می باشد. او همچنین

فرهنگ مذکور از فرهنگ نامه های دستگاهی می باشد. نویسنده این

فرهنگ ابویوسف یعقوب بن احمد القاری الادیب البارک الکردی

النیشابوری می باشد. یکی از کهن ترین فرهنگ نامه های عربی به فارسی

می باشد که در نیمه نخست سده پنجم نگاشته شده واسم کتاب در مقدمه

آن ذکر شده است. اولین جا از این کتاب در سده هفتم به دست حبیش

تفلیسی در کتاب خویش یاد شده و تاریخ نگارش کتاب در سال ۴۳۸

بوده است. کتاب مذکور به ترتیب معانی کلمات به دسته های مختلفی

تقسیم شده است و در چهل باب گردآمده است که ترتیب ابواب آن

در ذیل می آید :

(۱) باب ۱ : در خلقت انسان و نام اعضاء و اندام های او .

۱. کشف الظنون ۱ : ۲۵۳ .

(۲) باب ۲ : درمراتب خلقت انسان.

(۳) باب ۳ : در خویشاوندی ها.

(۴) باب ۴ : درجهان واقسام مخلوق ها.

(۵) باب ۵ : دردین ها و مذهب ها و ملت ها.

(۶) باب ۶ : در زنان.

(۷) باب ۷ : دردسته ها و جماعات و قطع.

(۸) باب ۸ : درصنعتگران و پیشه وران.

(۹) باب ۹ : ابزارهای صنعتگران.

(۱۰) باب ۱۰ : خوراکی ها.

(۱۱) باب ۱۱ : بیماری ها و داروها.

(۱۲) باب ۱۲ : آشامیدنی ها.

(۱۳) باب ۱۳ : پوشاکی ها.

(۱۴) باب ۱۴ : اسقاط و امتعه و خنور.

(۱۵) باب ۱۵ : اسب ها.

(۱۶) باب ۱۶ : سوارکاران.

(۱۷) باب ۱۷ : سلاح‌ها.

(۱۸) باب ۱۸ : استرها.

(۱۹) باب ۱۹ : خرها.

(۲۰) باب ۲۰ : گاوها.

(۲۱) باب ۲۱ : شترها.

(۲۲) باب ۲۲ : گوسفندان.

(۲۳) باب ۲۳ : آهوان و اوصاف آن‌ها.

(۲۴) باب ۲۴ : گاو وحشی. مه‌اة و نعه: گاوماده.

(۲۵) باب ۲۵ : خر وحشی و خرگوش.

(۲۶) باب ۲۶ : درندگان.

(۲۷) باب ۲۷ : حشرات و پشه‌ها. خزندگان و انواع آنها.

(۲۸) باب ۲۸ : پرندگان.

(۲۹) باب ۲۹ : آوازاها. صدای انواع حیوانات.

(۳۰) باب ۳۰ : فرزندان. انواع بچه ی حیوانات.

(۳۱) باب ۳۱ : کنیت‌ها. در چهارجنس: اب، أم، ابن، بنت.

(۳۲) باب ۳۲ : زمین ها.

(۳۳) باب ۳۳ : آب ها و رودها.

(۳۴) باب ۳۴ : گیاه ها.

(۳۵) باب ۳۵ : ساختمان ها.

(۳۶) باب ۳۶ : آسمان.

(۳۷) باب ۳۷ : زمان و وقت.

(۳۸) باب ۳۸ : کیل و میزان ها.

(۳۹) باب ۳۹ : رنگ ها.

(۴۰) باب ۴۰ : متفرقه.

آغاز:

الحمد لله الذي عظمت نعمته و علت كلمته و توالى آلاؤه وتظاهرت نعمائه فى

ذكر اسماء الله تعالى : هو الله الذى: اوست خدای انكه ...

انجام:

والمرض : السقم فی قوله تعالى : فمن كان منكم مریضا ... كتب العبد الضعیف المحتاج الى رحمة الله تعالى محمد بن حسن بن حاجی الرازی ابوه فی التاسع و العشرين من شهر جمادی الآخر سنة اربع و خمسين و ست مائة .

تتمة:

۱. تتمه البلغة .

اثر ابوالحسن علی بن احمد فنجکردی که شاگرد یعقوب بن احمد و استاد میدانی صاحب السّامی فی الاسامی می باشد.

ن . خ :

۱) نسخه شماره ۳۴۳۳/۲ فیلم های کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.^۱

۲) نسخه شماره ۶۶۸ کتابخانه مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی.^۲

۲. مشکلات البلغه.

ن . چ :

علینقی منزوی از وجود نسخه ای مخطوط به نام مشکلات البلغه در کتابخانه ی ملی ملک خیر داده که با تحقیقات علی اشرف صادقی

^۱ . فهرست میکرو فیلم های کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی ۲ : ۱۴۲.

^۲ . فهرستواره کتابخانه مینوی : ۱۸۳.

درضمیمه‌ی شماره‌ی دهنامه‌ی فرهنگستان معلوم گردیده که این اثر

نسخه‌ای از تلخیص الإبانة (شرح السّامی فی الأسامی) است .

درهمان ضمیمه به صورت مصحّح به طبع رسیده است .

از صاحب البلغة آثار ذیل نیزشناخته شده است :

۱. امثله بحورالشعر . ش ۳۲۳۲/۵ کتابخانه‌ی ملی .

۲. العروض . ش ۱۵۱۱/۷ کتابخانه ملی ملک .

۳. المناجات . ش ۱۶۱۲/۶۹ فیلم های کتابخانه‌ی مرکزی دانشگاه

تهران .

۲. مرقّات الادب (صحائف)

ن . خ :

(۱) نسخه شماره ۶۰۵۸/۱ نسخه های عکسی کتابخانه مرکزی و مرکز

اسناد دانشگاه تهران.^۱

(۲) نسخه شماره ۱۱ کتابخانه موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی.^۲

(۳) نسخه شماره ۳۷۲۳ کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی .^۱

^۱ . فهرست میکرو فیلم های کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۳ : ۲۳۸ .

^۲ . کتابخانه مینوی : ۱۷۷ .

این اثرمنسوب به ادیب نطنزی می باشد که برای میتدیان در ۱۲ باب

نگاشته شده است.^۲ این اثر به مقابله و تصحیح دکتر سید جعفر سجادی

توسط بنیاد فرهنگ ایران به طبع رسیده است .

آغاز:

الحمد لله مبدع الاشياء بقدرته و مصرها ببدايع حکمته ...

۳. السّامی فی الاسامی

ن . خ :

ن . چ :

السامی فی الاسامی. الميدانی، ابوالفضل احمد بن محمد. به مقدمه سید

جعفر شهیدی. چاپ اول: تهران، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، بهمن

۱۳۴۵. ۱جلدی. ۵۴۳ص. وزیری.

این فرهنگ از نوع فرهنگ نامه های دستگاهی می باشد. و چنانکه از اسم

آن پیدا است حاوی اسم ها و صفت های متداول زبان عربی است که به

معادل فارسی ترجمه شده است. مولف کتاب مذکور ابوالفضل احمدین

۱. فهرست کتب خطی کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی ۱۳ : ۱۳۱.

۲. فرهنگ های عربی به فارسی : ۲۶.

محمد بن احمد بن ابراهیم میدانی نیشابوری می باشد. او هم عصر بازمخشری بوده است و استاد ابوالفضل بیهقی نیز بوده است که در رمضان سال ۵۱۸ در گذشت . و این کتاب را بنابر آنچه که خودش در مقدمه گفته است به مجلس ابوالبرکات علی بن مسعود بن اسماعیل پیش کش نموده است. اما ترتیب این کتاب بدین صورت می باشد که در آن لغات را همچون البلغه به ترتیب معانی مرتب ساخته است و در چهل و سه باب جمع آوری کرده است . همچنین مصنف در دیباچه کتاب فصلی برای جمع های قیاسی و دستورهای آن قرار داده است.

بعضی آثار دیگر میدانی :

جامع الامثال . مطبوع .

الهادی للشادی . مطبوع .

نزهة الطرف فی علم الصرف . مطبوع .

منية الراضى فی رسائل القاضی .

مصادر .

کتاب النحو .

انموزج درنحو .

شرح المفضلیّات .

تتمات :

۱. فهرست الفبایی لغات و ترکیبات فارسی السّامی فی الاسامی .

۲. الإبانة

این اثرنیز به صورت عکسی به همراه فهرست الفبایی لغات و ترکیبات

فارسی السّامی فی الأسامی به همت دکتر محمد دبیرسیاقی به طبع رسیده

است .

۴. الأسمی فی الأسماء.

الاسمی فی الاسما. میدانی نیشابوری، ابوسعید سعید بن احمد بن محمد بن

احمد بن ابراهیم. تحقیق، تصحیح، مقدمه، اضافات و تعلیقات جعفر علی

امیدی نجف آبادی. چاپ دوم: تهران، انتشارات اسوه (وابسته به سازمان

اوقاف وامور خیریه)، ۱۳۸۲. ۲جلدی. ج ۱: ۵۴۹، ج ۲: ۵۴۹، وزیری.

۵. مقدّمه الادب.

ن . خ :

ن . چ :

۱. مقدمة الادب (پیشرو ادب) . الزمخشري الخوارزمي، جار الله

ابوالقاسم محمود بن عمر. به كوشش سيد محمد كاظم امام. انتشارات

دانشگاه تهران، اسفند ۱۳۴۳. ۲جلدی. ج ۱: ۵۶ + ۵۲۴ + ۲. ج ۲:

شانزده + ۸۴۰ + ۴، وزیری .

مؤلف این فرهنگ نامه ابوالقاسم محمود بن عمر بن محمد بن عمر

زمخشري می باشد .

زمخشري خوارزمي، علامه جارالله ابوالقاسم محمود. به اهتمام محمد

موقتيان. بامقدمه مهدي محقق (فلوكسوميله از روی چاپ ليبيزىك به

تصحیح ای جی وترزشتاین I. G wetzstein. چاپ: اول: تهران،

موسسه مطالعات اسلامى دانشگاه تهران و دانشگاه مك گيل. ۱

جلدی . ج ۱: شانزده + ۳۰۰ + ۲۷۰، رحلی .

۶. اللغة فى ترجمة الاسم .

اثر حسام الدین یابرهان الدین ابراهیم بن حسن یا حسین بن بنیسی

شبستری نقشبندی. این اثر از جمله آثار وی می باشد که فرهنگی است

دستگاهی و شامل اسماء می باشد .

۲) فرهنگ های بنایی .

فرهنگی که در آن کلمات بر اساس حروف الفبا چینش می شوند .

۱. خاص.

این ها خود بر چهار قسم اند :

۱. فرهنگ های شامل مصادر.

۱. کتاب المصادر.

ن . خ :

ن . چ :

کتاب المصادر. زوزنی، ابو عبدالله حسین بن احمد. به تصحیح تقی بینش. چاپ اول: مشهد،

باستان، تیر ۱۳۳۹. ۲ جلدی. ج ۱: هفتاد و شش + ۶۰۰. ج ۲: بیست و هفت + ۸۰۸. وزیری.

کتاب مذکور از فرهنگ های بنایی می باشد و مولف این فرهنگ ابو عبدالله حسین بن احمد

زوزنی می باشد. نام او در دیباچه کتاب المصادر و همچنین شرح معلقات سبعة همین

صورت آمده. تاریخ ولادت او مشخص نیست ولی در سال ۴۸۶ وفات نموده. وی مردی دانشمند و در زبان عربی صاحب نظر بوده همه او را قاضی و امام خوانده اند و این می- رساند که در روزگار خود پیشوا و لغوی بزرگی بوده است. این اثر کتابی است که نزدیک به هزار سال از عمرش می‌گذرد و مأخذ و مصدر همه کتاب‌هایی بوده که بعد از او نوشته شده‌اند. کتاب زوزنی مجموعه ای است از مصادر عربی و ترجمه فارسی آنها و این فرهنگ از منابع مهم زبان فارسی به شمار می‌رود. ترتیب کتاب مذکور بدین صورت می‌باشد که به دو بخش مصدر های ثلاثی مجرد و مصدر های ثلاثی مزید تقسیم می‌شود. بخش نخست نیز دارای شش باب می‌باشد بخش اول آن مصدر هایی که عین الفعل آن ها در ماضی مفتوح و در مستقبل مضموم است (فَعَلَ یَفْعُلُ). دومین بخش آن مصدرهایی که در ماضی مفتوح و در مستقبل مکسور است (فَعَلَ یَفْعِلُ). بخش سوم مصدر هایی که در ماضی و مستقبل مفتوح اند (فَعَلَ یَفْعُلُ). بخش چهارم آن مصدرهایی که در ماضی مکسور و در مستقبل مفتوح (فَعَلَ یَفْعُلُ). بخش پنجم آن مصدر هایی که در ماضی و مستقبل مضموم اند (فَعَلَ یَفْعِلُ). بخش پنجم آن مصدر هایی که در ماضی و مستقبل مکسور اند (فَعَلَ یَفْعِلُ). و در تقسیم بندی هریک از خود زوزنی در دیباچه کتاب می‌گوید: (که در هر باب مصادر افعال صحیح را بر معتل مقدم قرار دادم. از سالم شروع کرده ام و مصادر را به

ترتیب حرف لام الفعل آنها بر حسب الفبا مرتب کرده ام اگر لام الفعلشان مثل هم بوده است عین الفعل را گرفتم و برای مصادر معتل در هر باب نیز اگر فاء الفعلشان یکسان بوده ترتیب لام الفعل و بعد عین الفعل را در نظر گرفته ام. در مورد اجوف که عین الفعلشان مشترک بوده ترتیب لام الفعل و پس از آن فاء الفعل را رعایت کرده ام و برای ناقص که لام الفعل آنها یکسان بوده نخست ترتیب عین الفعل و بعد فاء الفعل را گرفتم. در مضاعف که عین الفعل و لام الفعل همان داشته اند ترتیب فاء الفعل را منظور کرده ام. برای لفیف مفروق که لام الفعل و فاء الفعل الفعلشان مثل هم بوده ترتیب عین الفعل را رعایت کرده ام و در لفیف مقرون که لام الفعل و عین الفعل مشابه داشته اند ترتیب فاء الفعل در نظر گرفته شده است. برای مهموز صحیح اگر مهموز العین بوده ترتیب لام الفعل و بعد فاء الفعل رعایت شده و اگر لام الفعل مهموز داشته عین الفعل و فاء الفعل را گرفتم والخ^۱. تمام کتاب زوزنی دارای ۵۰۰۰ بیت نوشته است.

و همچنین اثر دیگری که از زوزنی باقی مانده شرح القصائد المعلقة السبع است.

۲. المهذب فی المصادر.

اثر یعقوب بن احمد کردی نیشابوری صاحب البلغة.

^۱. کتاب المصادر ۱ : ۳۴

ن . خ :

- (۱) نسخه شماره ۵۳۵/۲ کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی.^۱
 - (۲) نسخه شماره ۳۵/۲ عکسی کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی مرعشی نجفی.^۲
 - (۳) نسخه شماره ۳۴۹۹/۲ فیلم های کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.^۳
 - (۴) نسخه شماره ۷۴ کتابخانه مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی.^۴
- فرهنگ مذکور اثر ابویوسف یعقوب بن احمد کردی نیشابوری، صاحب البلغه، می باشد. این فرهنگ در ترجمه لغات عربی به فارسی و بر اساس ابواب صرف می باشد. او در مقدمه کتاب می گوید: پس از فراغت از تحریر کتاب (البلغه المترجم فی اللغه) چون استقبال مردم از آن شایان توجه بود بر آن شدم تا کتابی به همان اسلوب در مصادر به سبک دیوان الادب ابراهیم فارابی نه غیر او مانند ابو علی الجعفری التیزای الضریر و دیگران، تالیف نمایم.

^۱. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مجلس شورای اسلامی ۱ : ۳۴۱ .

^۲. فهرست نسخه های عکسی کتابخانه عمومی آیت الله العظمی مرعشی نجفی ۱ : ۳۸ .

^۳. فهرست میکرو فیلم های کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۲ : ۱۵۵ .

^۴. فهرستواره کتابخانه مینوی : ۱۷۸ .

آغاز: (اما بعد حمدالله ... فانی لما فرغت من تحرير كتاب البلغه المترجم في اللغة ...).

انجام: ، افتاده : (باب فَعَلَ يَفْعِلُ بفتح العين من الماضي و كسرهما من المستقبل.... الوجد توانگر شدن ، الوَحْدَ ان نوعی باشد از).

۳. ثلاثی المصادر.

اثر ناشناس.

۴. تاج المصادر .

اثر ابوجعفر احمد بن علی بن محمد المقرئ البیهقی .

ن . چ :

تاج المصادر. المقرئ بیهقی، ابوجعفر احمد بن علی بن محمد. تصحیح، تحشیه و تعلیقہ ادیب عالمزادہ. چاپ دوم: تهران، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۳۹۰، ۲جلدی.
ج ۱: ۴۳۲، ج ۲: ۱۰۶۶. وزیری .

کتاب مذکور از فرهنگ نامه های بنایی و شامل مصادر می باشد. مؤلف این فرهنگ احمد بن علی بن محمد بن احمد ابوجعفر بن ابی جعفر بن ابی صالح البیهقی او متولد بیهق می باشد
که در سال ۴۷۰

۵. مصادر اللغة .

ن . خ :

ن . چ :

فرهنگ مصادر اللغة . تصحیح دکتر عزیز الله جوینی. تهران، مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی وابسته به وزارت فرهنگ و آموزش عالی، ۱۳۶۲، ۱جلدی. بیست و شش + ۷۸۴، وزیری .

غرض اصلی از تدوین فرهنگ مذکور همچون فرهنگ های معروف دیگر آشنایی با احکام و مبانی اسلام و کتاب خدا و کلام رسول الله می باشد. و هدفش آموختن سخنانی است که مردم، روزانه بدان در امور اداری و اقتصادی و مسائل فقهی نیازمند بودند . مولف برای آوردن شاهد از احادیث و آیات و همچنین از سخنان بزرگان نیز استفاده کرده است تا به فرهنگ خود اعتبار بخشیده باشد . در این فرهنگ به مطالبی اشاره شده که آنها عبارتند از :

(۱) شناخت شعری : مانند : المساندة و السناد : مخالفت افکندن میان قوافی شعر

(۲) مباحث صرفی و زبانشناسی : مانند : الالیاب ؛ والنعت من هذا مُلَبِّبٌ عن ابن السَّكِّيت ،

وقال ابن کیسان : هو غلطٌ و قیاسه مُلَبِّبٌ .

(۳) مسائل فقهی : مانند : التّظْهیر : ظهار کردن از زن ، و هو قول الرجل لامرأته : انتِ علیّ

کظهر اُمّی و یُعَدّی بمن .

(۴) رسوم و آیین : مانند : الإِشعار : خون آلود کردن کوهان شتر چون به حرم فرستند برای

نحر را .

(۵) رسوم جاهلیت : مانند : التّسیب : بنده را سایه کردن ، کان الرجل فی الجاهلیة اذا قال

لغلامه انت سائبة عتق و لم یکن الولاء لمعتقه و قد نهی عنه ، و نیز : الإِمتهاش .

این کتاب که تاریخ تالیف و تحریر ندارد فقط شامل بخش ثلاثی مزید است و دارای

نامی نمی باشد . لیکن در پشت ورق اول یکی از نسخه ها، این کتاب به المصادر فی

اللغة نام گذاری شده است. این نسخه با فرهنگ تاج المصادر و مصادر زوزنی فرق

هایی دارد که از جمله آنان :

(۱) مصادر اللغة در اول بعضی از باب ها و نیز در پایان کتاب، عباراتی دارد که

المصادر، و تاج المصادر ندارد : مانند :

باب التفعّل، و هو مما زیدت فی اوله تاءٌ مع تکرر العین.

(۲) درمصادر اللغة در بعضی از باب، مانند مضاعف و معتل و... ترتیب آن با تاج

المصادر و مصادر فرق دارد .

۳) لغات فارسی این فرهنگ بیش از تاج المصادر است.

۴) مولف مصادر اللغه یک بیت از ابی النجم، شاهد برای مصدر (الانتفاخ) آورده که

نسخه های تاج المصادر و المصادر از آن خالی است :

صور فی صلب امین موصله منتفج الجوف عریض کلکله

۵) واژه های فارسی که در این کتاب آمده از لغات تاج المصادر و المصادر کهنه تر به

نظر می رسد .

۶. مخزن اللغه .

ن . خ :

۱) نسخه شماره ۵۸۲۹ کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.^۱

منزوی می نویسد :

در تکمیل مصادر زوزنی و «تاج المصادر» بیهقی نگاشته شده است. ومانند آنها به ترتیب

ابواب ثلاثی مجرد و مزید افعال مرتب می باشد.

نسخه شهید علی پاشا ۲۶۹۹: در کتابخانه سلیمانیه در استانبول دردنبال «مذهب

الاسماء» قرار گرفته از برگ ۵۸ تا ۳۵ دفتر است.

۲. فرهنگ های شامل اسماء.

^۱. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۱۶ : ۱۰۰.

۱. تکملة الأصناف.

ن . چ :

تکملة الاصناف. الکرمنی، علی بن محمد بن سعید. به کوشش دکتر علی رواقی.

چاپ اول: تهران، انتشارات انجمن آثار و مفاخر فرهنگی، ۱۳۸۵. ۲جلدی. ج ۱:

صد و چهل و پنج + ن + ۸۸۲. ج ۲: ۸۸۳ تا ۱۸۲۸. رحلی.

این کتاب در شمار قدیم ترین فرهنگ نامه های عربی به فارسی است و از نظر

تفصیل در شمار مفصل ترین آنها است . کتاب دارای ۲۸ باب و هر باب تقسیمات

کوچک تری هم دارد.

۱. مهذب الأسماء فی مرتب الحروف و الأشياء.

ن . خ :

ن . چ :

مهذب الاسماء فی مرتب الحروف والاشياء. السجّزی، محمود بن الزّنجی. تصحیح

محمد حسین مصطفوی. چاپ اول: تهران، انتشارات علمی و فرهنگی وابسته به

وزارت فرهنگ و آموزش عالی، ۱۳۶۴. ج ۱ و ۲ : شانزده + ۲۵۲.

کتاب مذکور از نوع فرهنگ های بنایی می باشد و تنها اسماء در این معجم جمع آوری شده اند. مولف این فرهنگ نامه محمود بن عمر بن محمود بن منصور القاضی الزنجی السجّزی می باشد. از احوال مولف اطلاعات زیادی در دست نیست. و فقط محل تولد و زندگی مولف چنانکه از کلمه سجزی برمی آید باید جنوب خراسان و منطقه سیستان باشد که این گمان را زبان و تعابیر مولف نیز تایید می کند. کتاب مذکور شامل دو قسمت اسماء و حروف می باشد. در این کتاب هر کلمه به فارسی ترجمه و شواهد حذف شده است. کتاب در ۲۸ باب می باشد و هر بابی به سه بخش کوچکتر تقسیم شده است. و یک فصل نیز در آغاز کتاب برای نام های خدا اختصاص یافته و همچنین در پایان کتاب، خاتمه ای در اصطلاح های متفرقه افزوده شده است که خود این نیز دارای چند فصل است:

۲. تاج الاسامی (تهذیب الاسماء) .

ن . خ :

ن . چ :

تاج الاسامی (تهذیب الاسماء). تصحیح علی اوسط کاظمی. چاپ اول: تهران،

مرکز نشر دانشگاهی تهران، ۱۳۷۶. بیست و چهار + ۶۹۶، وزیری .

۳. مصرحة الأسماء .

ن . خ :

(۱) نسخه شماره ۱۳۸۲۴ کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی.^۱

(۲) نسخه شماره ۹۸۰ کتابخانه ملک.^۲

(۳) نسخه شماره ۵۵۰۵ کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.^۳

(۴) نسخه شماره ۳۹۸۹ همانجا.^۴

(۵) نسخه شماره ۳۸۴۳ همانجا.^۵

لطف الله بن يوسف حلیمی، در استانبول زندگی می‌کرد و در دربار عثمانی

مشغول به تعلیم شاهزادگان آن دربار بود. در تاریخ فوت او دو قول وجود

دارد که اسماعیل پاشا در هدیه العارفین مرگ او را در ۹۲۲ قمری نوشته است

. قول دیگری نیز وجود دارد که چلیپی در کشف الظنون مرگ او را به سال

۹۰۰ نسبت داده است . این مرد دارای آثاری می‌باشد که در ذیل آورده

می‌شود :

^۱. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مجلس شورای اسلامی ۳۷ : ۳۷۵ .

^۲. فهرست کتابخانه ملک ۱ : ۵۰۵ .

^۳. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۱۶ : ۲۴ .

^۴. همان ۱۲ : ۲۹۸۳ .

^۵. همان ۱۲ : ۲۸۲۵ .

- (۱) بحر الغرائب: لغتنامه ای است فارسی که منظوم و منثور می باشد .
- (۲) قائمه: این اثر در توضیح مشکلات بحر الغرائب نگاشته شده که در دو باب می باشد: الف- لغت فارسی به ترکی . ب- عروض و قافیه و بدیع.
- (۳) فرائض حلیمی.
- (۴) شرح فرائض.
- (۵) نثارالملوک.
- (۶) مصرحة الاسماء: در این فرهنگنامه فقط اسماء صریحه جمع آوری شده است و از مصادر و حروف تهی می باشد. ترتیب این فرهنگ بر اساس حروف هجاء و به ترتیب حرف اول و دوم ریشه مرتب شده است .
- اثر لطف الله بن یوسف حلیمی.
- فرهنگ دستگاهی و شامل اسماء مصرحة می باشد.
۴. سماء الاسماء.
- ن . خ :

- (۱) نسخه شماره ۳۱۰ کتابخانه ملک.^۱
- (۲) نسخه شماره ۱۵۳۵۷ کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی.^۱

^۱. فهرست کتابخانه ملک ۳ : ۴۷۸ .

این فرهنگ اثر مهدی قلی خان بن علیقلی خان بن قرچغای خان است و از

دانشمندان سده دوازدهم می باشد که فرهنگ خود را به نام و به دستور شاه

سلطان حسین صفوی تالیف کرد .

۵. منتخب اللغة.

ن . خ :

(۱) نسخه شماره ۶۳ سازمان لغت نامه دهخدا.^۲

منزویمی نویسد:

کتابچه ای است که محمدتقی نامی برآید و فرزندش محمد و علی تالیف کرده است

و از «کنز اللغات» و «کشف اللغات» استفاده کرده و بردومین آنها اعتراض ها

دارد.

ترتیب این کتاب به ترتیب حروف هجاء در پایان کلمه مرتب گردیده است . نام

کتاب در متن دیباچه «شهداللغه» بوده است، و مولف آنرا خط زده و در حاشیه

«منتخب اللغة» نوشته است.

۶. زبدة اللغات .

^۱. فهرست مختصر نسخه های خطی کتابخانه مجلس شورای اسلامی : ۴۵۵

^۲. نشریه نسخه های خطی ۳ : ۴۸ .

ن . خ :

(۱) نسخه شماره ۵۷۸/۲ کتابخانه وزیری.^۱

(۲) نسخه شماره ۱۵۹/۱-ج کتابخانه دانشکده ادبیات دانشگاه تهران.^۲

اثر محمد طاهر بن حسین سبزواری.

آغاز :

بسمله و به نستعین حمد بی حد و ثنای بی منتها که مشیان بلاغت نشان از بیان آن

عاجزاند الخ .

انجام : برغم و برغوم غنچه ناشکفته .

۷. منتخبات اللغة.

منزوی می نویسد:

درسال ۲۹ ه . ق. در تهران کتابچه ای در لغت عربی به فارسی برای شاگردان

آموزشگاه ها و تدریس املا چاپ شد که این جمله ها بر صفحه عنوان آن دیده

میشود: [«منتخب اللغة» عربی جیبی به انضمام منتخبی از «حد ایقا

لسحر» رشید و طواط در فن بدیع با کمال امتیاز... فی شهر ذیحجة الحرم ۱۲۹۱]

^۱. فهرست نسخه های خطی کتابخانه وزیری یزد ۲ : ۴۸۸ .

^۲. نسخه های خطی کتابخانه دانشکده ادبیات ۱ : ۳۰۶

وسپس این کتاب به سال ۳۲۲ ه . ق . دریمبی به اندازه جیبی کوچک در ۴ صفحه پانزده سطری به چاپ سنگ به نام «منتخبات اللغة» منتشرگردید، که مجموعاً درپیرامون شش هزار واژه را ترجمه کرده است . وچون نویسنده این نسخه ؛ ملک الکتاب شیرازی، نام وطواط را برپشت نسخه چاپ تهران دیده چنان پنداشت که «منتخب اللغة» از وطواط می باشد، و نسخه خود را به وطواط منسوب کرد، وگرنه این کتاب هیچ ارتباط به کتاب «حمدوثنای» وطواط ندارد و عبارات کتاب و ترجمه واژه ها گواه است که از وطواط نیست و بسیار متاخر می باشد، اما نگارنده آن شناخته نبود، تاآنکه نسخه ای از آن نزد آقای دکترصادق کیا درتهران دیدم، ودرپایان آن عبارتی دیده می شودکه در پائین خواهم آورد، وبنابراین، نگارنده آن گویا محمد باقر بن کربلایی ابراهیم گرگانی (یا کنگانی) است که درآغاز سده سیزدهم هنگامی که به آموزگاری کودکان مشغول بود، آنرا نگاشته است.

عبارت پایان نسخه دکترکیاچنین است:

تمت الکتاب بعون الملك الوهاب فی يوم دوشنبه سیم شهررجب المرجب درکنج مکتبخانه، دراوقاتیکه مشغول به تدریس اطفال کنگان بودم، چون نیک ملاحظه

کردم مشاهده نمودم که دنیا را وفائی و عمر را بقائی نمی باشد و بشر را امل های
طویل و آرزوهای کثیر، درحینی که آفتاب عالم تاب از برج حوت به برج حمل
نزول کرد، این چند اوراق را به جهت ... مسوده نمودم که در روزگار از این حقیر
یادگار بماند.

خط نوشتم تا بماند یادگار من نمانم خط بماند روزگار
حررها لعبد الحقیر محمد باقر بن کربلائی آقا ابراهیم الکرکانی (یاکنکانی) فی
سنة ۳ (شاید ۲۳ ه . ق . باشد).

۸.

۱. فرهنگ های شامل اسماء و مصادر .

۱. کنزاللغات .

ن . چ :

فرهنگ کنزاللغات. ابن عبد الخالق بن معروف ، محمد . تصحیح سید رضا علوی . چاپ

اول : تهران ، کتابخانه مرتضوی ، ۱۳۹۲ . ۲ جلدی . ج ۱: نه + ۷۱۴ + ۶ . ج ۲: ۱۷ + ۷۱۵ الی

۱۴۶۸ . وزیری .

نگارنده فرهنگ مذکور محمد عبدالخالق گیلانی معروف است . فرهنگ مذکور از معروف ترین لغت نامه های عربی به فارسی است که در آن واژه های قرآن و حدیث به ترتیب حرف آخر ریشه در ۲۸ باب مرتب شده است و در هر باب کلمات به ترتیب حرف اول درج شده اند. در این کتاب ابتداء مصادر ثلاثی مجرد و سپس مصادر ثلاثی مزید و رباعی ها و بعد از آنها اسماء غیر مشتق بیان شده است و همچنین گاهی اوقات از آیات و اخبار شاهد آورده شده است. در سرآغاز کتاب نیز، ۱۷قائده دستوری آمده است .

۲. فرهنگ های شامل اسماء و افعال .

۱. دستوراللغة المسمی بالخلاص.

ن ، چ :

۱. دستوراللغة المسمی بالخلاص .ادیب نظنزی ، بدیع الزمان ابوعبدالله

حسین بن ابراهیم. مقدمه، تصحیح و پژوهش رضا هادیزاده .چاپ اول:

تهران، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تابستان ۱۳۸۰.

نودونه+۶۷۵، وزیری.

۲. دستور اللغة (کتاب الخلاص). ادیب نطنزی ، بدیع الزمان ابو عبدالله حسین بن ابراهیم بن احمد. تصحیح سیدعلی اردلان جوان. چاپ دوم : مشهد ، انتشارات آستان قدس رضوی ، ۱۳۸۹ ، ۱ جلدی. ۱۱۵+۱۱۲۳. وزیری .

مؤلف فرهنگ مذکور ذوالسنانین، ذوالبیانین بدیع الزمان ابو عبدالله حسین بن ابراهیم بن احمد معروف به ادیب نطنزی می باشد . وی به دو زبان پارسی و عربی سخن می گفت . او یکی از شعرا و ادبا و لغویان بزرگ قرن ۵ هجری می باشد . و او همچنین به سبب احاطه ای که به دو زبان عربی و پارسی داشت به او ذواللسانین و ذوالبیانین گفته می شد . از تاریخ تولد ، کودکی ، نوجوانی ، کیفیت زندگی و اساتید و شاگردان و مسافرت های او اطلاعات دقیقی در دست نیست ولی او مراحل اولیه تحصیل و تکامل را در همان زادگاهش نطنز طی نموده است . همچنین سال وفات ادیب نطنزی را به سال ۴۹۷ نوشته اند . از جمله آثار ادیب نطنزی را می توان اشعار عربی و فارسی ویا المرقاة یا صحائف رانام برد که این فرهنگ از نوع فرهنگ های دستگاهی عربی به فارسی می باشد و همچنین در دیباچه مرقات و دستور اللغة شباهت هایی دیده می شود . اثر دیگری که از نطنزی به جامانده که بیش از هر اثر دیگری موجب

بقای نام وفزونی شهرت ادیب نطنزی شده است کتاب دستور اللغة المسمى بالخلاص می باشد. البته در ضبط نام این اثر نفیس اختلافاتی وجود دارد که برخی می گویند دستور اللغة و کتاب الخلاص دو کتاب جداگانه می باشد، چنانکه سعید نفیسی می گوید: و کتاب الخلاص در ادب است و دستور اللغة در زمینه لغت تدوین شده و غیر از کتاب الخلاص می باشد. اما قول صحیح این می باشد که ادیب کتاب را برای آموزش زبان عربی، در صرف و نحو و لغت و ابواب مختلفه دیگر تألیف کرده گوید: (اما بعد فهذا دستور اللغة العربيه المستعملة المعتمدة المأثوره الواردة في كتاب الله و اخبار الرسول صلى الله عليه و سلم و.....الخ) و پس از تجدید نظر، چون آن را جامع و کامل می یابد، گوید: (وسمَّيتهُ بكتاب الخلاص ، لخلاصه من كل لفظ معاد و كلام معتاص.....الخ). مواردی را که ادیب در تجدید تألیف منظور داشته و نمونه هایی از آنچه را اعمال نموده تا کتاب از صورت «دستور اللغة» بصورت «دستور اللغة المسمى بالخلاص» درآمده به قرار زیر است: اولین مورد افزودن مطالبی به محتوای کتاب در مقدمه و قسمت صرف و اشتقاق و گفتار آخر کتاب، و اضافه کردن معانی تازه ای بر معانی لغات و افزودن لغاتی تازه در بخش لغات، که

قسمت اعظم کتاب را شامل است، به قسمی که حجم کتاب را، قریب به
دوبرابر تألیف نخست رسانیده است. دومین مورد حذف کلماتی که در تألیف
نخست، از نظر ریشه در جای مناسب ذکر نشده بود. سومین مورد توجه به
حرکات عین الفعل در ماضی و مضارع و اصلاحاتی از این دست. چهارمین
مورد اختلاف تقسیم بندی ابواب و فصول تألیف مجدد متفاوت است که در
ابواب و فصول به کار رفته تقدیم و تأخیری مشاهده می شود. پنجمین از موارد
اختلاف اصلاح معانی کلمات است و.....

۳. قانون ادب

ن . خ :

ن . چ :

قانون ادب. تفلّیسی، ابوالفضل حبیش بن ابراهیم بن محمد. به اهتمام
غلامرضا طاهر. ۳ تهران، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۵۰. ۳ جلدی . ج ۱:

پنجاه و سه + ۵۴۲ . ج ۲: ۵۴۳ تا ۱۰۶۶ . ج ۳ : یازده + ۱۰۷۵ تا ۱۸۶۹ .

وزیری.

قانون ادب این فرهنگ از نوع فرهنگ های بنایی می باشد و تالیف ابوالفضل

حبیش بن ابراهیم بن محمد کمالی تفریسی می باشد. مؤلف متوفی ۶۰۰ هـ . ق

می باشد. ترتیب کتاب مذکور باتمام فرهنگ نامه های عربی به فارسی

متفاوت است. حبیش فرهنگ خود را در ۲۹ باب تدوین کرده است.

ضمیمه

یکی از شاگردان مؤلف رساله ای را در تشریف ضمیمه ی این کتاب نموده

است که در نسخه ی ش ۴۲۵ کتابخانه بریتش موزیوم موجود است .^۱

السنه ثلاثه

ابوالمواهب سعدالدین سلیمان امین الله مستقیم زاده ترجمه ی لغات ترکی را نیز

به این رساله ضمیمه نمود و با عنوان فوق الذکر منتشر ساخت .

۴ . دستورالاحوان .

ن . خ :

ن . چ :

^۱ . فهرست ريو ۴ : ۲۷۳ .

دستور الاخوان . دهار ، قاضی خان بدر . دکتر سعید نجفی اسداللهی . چاپ

اول : پاییز ۱۳۴۹ . ۲ جلدی . ج ۱ : دوازده + ۷۹۱ ، ج ۲ : ۱۰۷۰ . وزیری .

۵. مطلع مقاصد اللغة .

عربی به فارسی دردوبخش ، نخست اسماء دوم افعال است . اسماء را به

ترتیب حروف هجاء ودرهریک مفتوح ومضموم ومکسور به ترتیب مهذب

الاسماء و دستوراللغه مرتب کرده است . و افعال را به ترتیب مصادر زوزنی،

درشش باب ثلاثی مجرد، وسپس بابهای ثلاثی مزید ورباعی ها را آورده

است .

دردیباچه نام کتاب آمده ونام مولف موجود نیست ولی ابن یوسف آنرا تالیف

قرن هفتم ومولف را ترک تشخیص داده است . نسخه خط شرق ایران

ونزدیک به خط هندی است، ترجمه ها به فارسی فصیح است، ودورنیست این

کتاب همان زبده اللغة باشد که چلبی گوید دردوبخش اسماء و افعال بوده

وآنرا علاالدین علی بن مراد کاشی(م ۶۲۴ ه.ق)نگاشته است. و همان را

اسماعیل پاشا درهدیه العارفين فی اسماءالمولفين (جص ۷۰۶) تکرارکرده

است .

۲. عام .

۱. مقدمة الادوات .

اثر ناشناس .

ن . خ :

ش ۳۰۵/۴ چستریتی .

ن . ع :

ش ۳ / ۳۴۳۳ - ف دانشگاه تهران .

۲. الصحيفة العذراء / الصحيفة السديدة.

اثر سدیدالدین ابی الفضائل محمدبن عمر بن ابی بکرالنسفی .

از این فرهنگ لغت که نه عربی به فارسی یک نسخه در کتابخانه تویقاپو

سرای ترکیه به شماره ۲۷۰۷ از مجموعه سلطان احمد ثالث نگهداری می -

شود که عکسی از آن به شماره ۵۲ و ۵۳ در کتابخانه مینوی ونیز عکس

همان نسخه در مرکز احیاء میراث اسلامی در قم به شماره ثبتی

دیگر موجود است. علینقی منزوی از عکس نسخه در دانشگاه تهران یاد

کرده ولی شماره آنرا نداده است و اکنون آن عکس در دانشگاه قابل

بازیابی نیست (فهرست نسخه های خطی فارسی، ج ۳ ص ۲۰۰؛
فرهنگنامه های عربی به فارسی (صص ۱۴۰-۱۴۱). نسفی این فرهنگ
را برای فقیهان ترکمان نگاشته است تا به عربی آموزی ایشان کمک کند.
در این فرهنگ که در دو مجلد است، کلمات به ترتیب حروف اول و
دوم کلمه مرتب شده است.

۳. صراح اللّغه فی ترجمة صحاح اللّغة .

ن . خ :

ن . چ . س :

مؤلف فرهنگ مذکور ابونصر اسماعیل بن حماد

فارابی می باشد . فرهنگ او یکی از مهم ترین فرهنگ های عربی به فارسی می باشد.

۴. فرهنگ لغات یوسفی .

منسوب به یوسف بن محمد یوسفی هروی .

۵. ترجمه و شرح قاموس .

اثر عبدالرحمن بن حسین .

منزوی می نویسد :

۶. ترجمه و شرح قاموس .

اثر علامه محمد بن حسن شیروانی رحمه الله .

این اثر آن گونه که منزوی گزارش آن را می دهد بزرگ ترین فرهنگ

عربی به فارسی است لکن در حال حاضر نسخه ای از آن نمی شناسیم .

۷. منتخب اللغات .

اثر سید عبدالرشید بن سید عبدالغفور حسینی مدنی تتوی .

مطبوع توسط انتشارات علمیّه اسلامیّه .

۸. ترجمان اللغه .

ن . خ :

ن . چ :

۱. تهذیب و تصحیح ترجمان اللغه، محمد بن یحیی بن محمدشفیع.

چاپ اول: تهران، انتشارات شمس الضحی، پاییز ۱۳۸۷. ۲جلدی.

ج ۱: هجده + ۱۲۷۴. ج ۲: ۱۳۹۶. وزیری .

۹. قابوس در شرح قاموس .

اثر مولوی محمد حبیب الله اصفهانی قنوجی دهلوی .

از این اثر دو نسخه در ایران می شناسیم :

۱. ش ۸۶۶ مجلس .

۲. ش ۳۸۳ ملک .

۱۰. منتهی الارب فی لغات العرب .

ن . خ :

ن . چ :

کتاب منتهی الارب فی لغة العرب. صفی پوری شیرازی، عبدالرحیم بن

عبدالکریم. تصحیح و تعلیق محمد حسن فوادیان و دکتر علیرضا حاجیان

نژاد. چاپ اول، تهران، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۸۸. ج: ۱، بیست

و شش + ۹۴۹. وزیری.

عبد الرحیم بن عبد الکریم صفی پوری شیرازی این فرهنگ از نوع

فرهنگ های بنایی عام می باشد . فرهنگ مذکور کتابی است که همه

اقسام کلمه ، اعم از اسم و فعل و حرف و مشتقات افعال را بدون تفکیک

به ترتیب الفبایی در بر دارند .

۱۱. اجمال حسینی.

مؤلف آن، واژه های غریب و کم استعمال در حدیث و جز حدیث رابه
ترتیب حرف اول جمع کرده است .

۱۲. الازهر الواضح

حاجی خلیفه گوید :

الأزهر الواضح، فی اللغة لمصطفى بن عثمان الرومی. وهو:
مختصر. فسر: الكلمات العربية بالفارسية. أوله: (الحمد لله الملك

السبحان... الخ).^۱

۱۳. الفاظ مفرده

دریانصدیبت نوشتته شده است ولیکن مؤلف این اثر ناشناس، مرتب
برحروف الفباء، وشاید باندکی تغییر همان لغات یوسفی باشد که در قبل
ذکر گردید .

۱۴. تبصرة الصبيان .

اثر فضل الله بن محمد الشریف .

۱. كشف الظنون ۱ : ۱ .

کتابچه ای است در ادبیات تازی ، به فارسی در دوبخش . ومولف به هریک نام جداگانه داده است . نخستین را «حدیقه» نامیده وبه ترتیب الفباء است . دوم را «بوستان» نام داده ودر آن قواعد ودستورهای نحو و صرف عربی را یاد کرده است . وهر دو را روی هم «تبصرةالصبيان» نامیده است.

حدیقه را بر بیست وشش باب بخش کرده ودر آن واژه هائی را که در گفتگوهای ادبی به کار رود، به ترتیب حرف آغاز آنها گرد آورده وبه پارسی گزارش داده است . چنانکه در باب الف، اللهم، احتساباً، اصلاً ومانند آنها را گزارش داده ودر باب جیم، جراک، جبروت، ومانند آنها را معنی کرده است .

ن . خ :

۱. ش ۱۸۰ دانشگاه تهران .

۱۵. تحفة الألفاظ .

اثر ناشناس .

این کتاب دارای سی و دو مطلب است. دو مطلب اول پراکنده است
و از مطلب سوم تا سی و ام مرتب به ۲۸ حرف الفباء است، و مطلب ۳ الفاظ
متفرقه بسیط است. و مطلب سی و دوم الفاظ مرکبه و جملات اصطلاحی
است.

ن. خ:

۱. ش ۴۳۷ ملک.

۱۶. الترجمان.

نگارنده کتاب شناخته نیست، ولیکن محتمل است که این کتاب همان
«ترجمان اللغة» باشد که چلی آنرا یاد کرده گوید: از شیخ علی بن نصره
بن داود است. و هریک از بیست و هشت باب را به سه بخش مفتوح و
مضموم و مکسور تقسیم کرده و کتاب را برهشتاد و چهار باب مرتب
کرده است. و آغاز آن چنین است:

آغاز: الحمد لله الذي فضل لسان العرب بالفصاحة والبيان ...

اسم و فعل و حرف را مانند «خلاصة اللغات» درهم آمیخته و به ترتیب
حرف اول کلمه بر بیست و هشت باب مرتب کرده، و هر باب بر سه بخش

مفتوح و مضموم و مکسور، و درهریک ازاین سه بخش کلمات را به ترتیب حرف دوم مرتب کرده است . در صفحه اول و نیز درواژه «قمامل» از کتاب «جوامع البیان» و «مقدمة الادب» نقل کند. اما بیشتر کلمات را از «صاح» نقل کرده و درنقل به کلمه «صاح» اکتفا کرده و گاهی گوید: کذا فی الصحاح .

۱۷. حدّ اللّغات .

این فرهنگ در آغاز سده چهاردهم نگاشته شده و مولف، در آن لغات عربی مقامات حریری را به فارسی ترجمه کرده، و توضیح داده است. ترتیب حروف این فرهنگنامه بر این اساس می باشد که حرف آخر را باب، و حرف اول را فصل قرار داده است.

ن . چ :

این کتاب در سال ۱۲۲۹ قمری در هندوستان برای دانشجویان زبان عربی و فارسی در ۲۷۴ صفحه ۱۷ سطری چاپ شده است.

۱۸. خلاصة اللغات و تفسیر المشکلات.

اثر اسماعیل بن لطف الله باخرزی.

۱۹. فتح المثنی.

ن . خ :

(۱) نسخه شماره ۷۸۷ کتابخانه دانشکده الهیات دانشگاه تهران.^۱

نگارنده در دیباچه خود را عثمان السمانی خوانده است. اثر او ویژه لغات

قرآن می باشد، و آنها را به فارسی ترجمه کرده است. ترتیب لغات در این

فرهنگ بر اساس حروف الفبا می باشد.

۲۰. فرهنگ جامع .

فرهنگ مذکور اثر احمد سیاح می باشد. وی صاحب کتابفروشی اسلام،

در تهران می باشد. این فرهنگ که در تالیف آن از المنجد و منتهی الارب

استفاده شده است در ۴ جلد تالیف شده است. از خصوصیت های دیگر

این فرهنگ این است که در کنار بعضی لغات تصویر آنها را نیز می آورد.

۲

۲۱. فرهنگ خلیلی .

ن . خ :

^۱. نسخه های خطی کتابخانه دانشکده الهیات و معارف اسلامی تهران: ۹۷.

^۲. فرهنگ های عربی به فارسی : ۲۸۶ .

ن . چ :

فرهنگ جیبی خلیلی. خلیلی، محمد، تهران: ۱۳۳۰. ۱ جلدی. ۱۴ +
۹۸۸، جیبی .

اکثر کتب لغوی و فرهنگ نامه ها مفصل هستند و در جلد های زیادی
منتشر شده اند و همین علت باعث شده است که استفاده از آنها برای
طلاب و دانشجویان به سختی انجام گیرد. اما کتاب حاضر برای سهولت
استفاده محصلین به این قطع تدوین شده است تا بتوان در همه جا از این
کتاب استفاده کرده است . فرهنگ مذکور بر اساس روش های فرهنگ
های قدیم نمی باشد، زیرا برخی از آن فرهنگ ها، شامل لغات قرآن و یا
فقط شامل اسما و یا مصادر می باشد. ترتیب کتاب همچون المنجد می -
باشد که در آن حرف اول کلمه مأخذ قرار گرفته است .^۱

اثر محمد

مطبوع بامقدمه سعید نفیسی .

۲۲. لباب کلام الله .

^۱. فرهنگ جیبی خلیلی : ۱۰ .

(۱) تهران، ۱۳۳۰، جیبی. ۱۱۰ص.

اثر سید محمد کرمانی که لغات قرآن را به فارسی ترجمه کرده است .

۲۳. اللغات بالعراب الثلاث .

در این فرهنگ لغات مثلث بدون هیچگونه ترتیبی گردآوری شده است.

ن . خ :

۱. ش ۲۹۶ سپهسالار .

۲۴. مخزن اللغة .

حاجی خلیفه گوید :

مخزن اللغة مجلد. لبعض العلماء ألفه: لولده: محمد.

أخذه من كتاب: (العين) . و (ديوان الأدب) . و (ديباج

الأسماء) . و (البلغة) . ورتبه: على حروف المعجم

للصبيان. وترجم بالفارسية. أوله: (الحمد لله الذي

أكرمنا بسنة نبیه، و کتابه ... الخ) .

۲۵. مقاصد اللغات .

ن . خ :

(۱) نسخه شماره ۹۵۷۶/۲ کتابخانه ، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای

اسلامی .^۱

(۲) نسخه شماره ۱۹۳ کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران.^۲

مؤلف این فرهنگ علی اکبر بن آخوند ملا حسین یزدی می باشد که لغات

عربی را به فارسی ترجمه کرده است. ترتیب حروف فرهنگ مذکور که

در آن ده هزار واژه جمع آوری شده است براساس حرف اول و حرف

ثانی می باشد. مؤلف، لغات عربی را درشت، و فارسی را به خط ریز در

زیر آن نوشته است. در این کتاب ده هزار واژه ترجمه شده است .

نام کتاب در دیباچه «مقاصد اللغات» آمده ، و در پایان کتاب

«لغة الاعراب» نامیده شده است

آغاز :

الحمد لله الذی بعث بالحق نبیا ، و انزل القرآن عربیا ، هدی للناس و بینات

...، اما بعد قال الفقیر الی الله ذنوبهما ...

انجام :

^۱. فهرست کتابخانه مجلس شورای اسلامی ۳۰: ۲۳۲ .

^۲. فهرست کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ۲: ۴۵۷ .

یامع المیم : یم : دریا . یمین : سوگند . (سپس جمله های (ابجد هوز)

را گزارش داده است).^۱

۲۶. ملخص اللغات .

ن . خ :

ن . چ :

ملخص اللغات . کرمانی ، حسن خطیب . به اهتمام سید محمد دبیر سیاقی

و غلامحسین یوسفی . مرکز انتشارات علمی و فرهنگی وابسته به وزارت

فرهنگ و آموزش عالی ، ۱۳۶۲ . ۱ جلدی . نه + ۲۰۶ . رقعی .

از حسن خطیب کرمانی . مرحوم دهخدا در کلمه « پیاده » و در کلمه

« حدت » از این کتاب و این نگارنده یاد نموده است . آری صاحب

روضات گوید حسن خطیب قاری سیزواری مقیم مشهد خراسان ، شرحی

بر « مشارق الانوار » برسی ، به دستور شاه سلیمان صفوی (۵ - ۷۸۰ هـ)

نگاشت و باب « اسرار عدد » را از آغاز بیانداخت مدت اقامتش

درمشهدخراسان چهل سال بوده است . تاریخ مرگ مولف دانسته نیست

ولی این را می دانیم که دراردستان^۱ مدفون شده است.

۲۷. منتخب اللغه .

آغاز: افتاده : الاجام والاجم والاجام .

انجام : یوح : نامی است مرآفتاب را.

نسخه رضوی ۴۸ لغت خطی : خط نسخ بی نام و تاریخ (فهرست

۳۷۹:۲).

۲۸. منتخب اللغه .

شخصی به نام محمد تقی لغتنامه ای کوچک عربی به فارسی برای

دوفرزند خود به نام محمد وعلی ترتیب داده است .

ترتیب کتاب بدین صورت است که حرف آخررا باب و حرف اول رافصل

قرارداده است . واین کتاب دارای هزار و پانصد بیت شعر می باشد.

۲۹. لاروس.

^۱. شهری است میان کاشان و اصفهان . رک : معجم البلدان : ۱ : ۱۴۶ .

فرهنگ لاروس. جُرّ، خلیل. ترجمه سید حمید طبیبیان. چاپ پنجم:

تهران، انتشارات امیر کبیر، ۱۳۷۳. ۲ جلدی. ج ۱: چهل و چهار + ۱۱۴۸.

ج ۲: ۱۱۵۴ - ۲۲۱۶، رقعی .

فرهنگ مذکور ترجمه عربی به فارسی فرهنگ لاروس می باشد و همچنین

این فرهنگ جزء نو ترین فرهنگ های موجود است که می توان گفت

علاوه بر اصطلاحات معروف علمی، فنی، فلسفی و لغات قدیمی و

اصطلاحات ادبی را نیز دارا است . در ابتدای این کتاب قواعدی مربوط به

فعل و اسم نیز جمع آوری شده است .

۳۰. الرائد.

فرهنگ الفبایی الرائد. مسعود، جبران. ترجمه دکتر رضا انزابی نژاد.

چاپ اول: مشهد، موسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی،

۱۳۷۲، ۲ جلدی. ج ۱: ۱۱ + ۹۹۳. ج ۲: ۹۹۵-۱۹۰۵. وزیری.

در این فرهنگ که مولف برای نگارش آن ۱۳ سال تلاش کرد کلمات بر

اساس حرف نخستین تنظیم شده اند برای مثال برای یافتن ارسل باید در

باب همزه جست و جو کرد. البته جایی که نیاز بوده ریشه کلمه نیز ذکر

شده است. د این فرهنگ که لغات فلسفی، اقتصادی و ... آمده، از شرح و ضبط های دشوار نیز جلوگیری شده است. از دیگر ویژگی های این فرهنگ این است که معانی تازه که نتیجه دگرگونی ها و پیشرفت ها می- باشد نیز به معانی کهن افزوده شده است.

۳۱. المعجم البسيط.

المعجم البسيط (فرهنگ عربی به فارسی ساده). عبد الله، ناصر علی. چاپ اول: مشهد، مؤسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی، ۱۳۷۷. ج ۱: ۳۴۶-۱. رقی.

این فرهنگ که حدود ۱۲ هزار واژه عربی را جمع آوری کرده، یک لغتنامه اساسی نمی باشد؛ زیرا مؤلف در بیان غرض نگارش، گفته است که فرهنگ خود را برای دانشجویان نگاشته ام تا در قرائت و درک متون عربی معاصر، به آن ها کمک کند.

معلم و متعلم باید در ذیل هر لغتی توجه کنند که آن لغت را در کدام یک از این معاجم می توانند بیابند آن گاه با توجه به شیوهی آن فرهنگ به جستجو پیرامون لغت مورد نظر بپردازند.

منابع و مأخذ

۱. اطلاعات عمومی پیام : سید محمود اختریان ، تهران : انتشارات عالمگیر، زمستان ۱۳۸۱ .
۲. الاسمی فی الاسما: ابوسعید سعید بن احمد بن محمد بن احمد بن ابراهیم میدانی نیشابوری، تهران: انتشارات اسوه (وابسته به سازمان اوقاف وامور خیریه)، ۱۳۸۲.
۳. السامی فی الاسامی: ابوالفضل احمد بن محمد المیدانی، تهران: انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، بهمن ۱۳۴۵.
۴. المستخلص فی ترجمان القرآن (جواهرالقرآن): محمد بن محمد بن نصربخاری، تهران: مرکز فرهنگی نشر رجا، زمستان ۱۳۶۵.
۵. بحر الجواهر: محمد بن یوسف الهروی، قم: موسسه مطالعات اسلامی دانشگاه تهران، ۱۳۸۷.
۶. تاج الاسامی (تهذیب الاسماء): تصحیح علی اوسط کاظمی، تهران: مرکز نشر دانشگاهی تهران، ۱۳۷۶.
۷. تاج المصادر: ابوجعفر احمد بن علی بن محمدالمقرئ بیهقی. تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۳۹۰.
۸. تذکره انجمن خاقان: فاضل خان گروسی، تهران: انتشارات روزانه ، ۱۳۷۶.
۹. تذکره میکده: محمدعلی وامق، سلسله نشریات ما، پاییز ۱۳۷۱.

۱۰. تراجم الاعاجم: ابوالمعالي احمد بن محمد غزنوی، تهران: اطلاعات، ۱۳۸۹.
۱۱. ترتیب ترجمان القرآن: عادل بن علی الحافظ، تهران: انتشارات بنیاد قرآن، فروردین ۱۳۶۰.
۱۲. ترجمان القرآن: میر سید شریف جرجانی، تهران: انتشارات بنیاد قرآن، فروردین ۱۳۶۰.
۱۳. تهذیب و تصحیح ترجمان اللغة: محمد بن یحیی بن محمد شفیع، تهران: انتشارات شمس الضحی، پاییز ۱۳۸۷.
۱۴. دستور الاخوان: قاضی خان بدر دهار، پاییز ۱۳۴۹.
۱۵. دستور اللغة المسمى بالخلاص: بدیع الزمان ابو عبدالله حسین بن ابراهیم ادیب نطنزی، تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تابستان ۱۳۸۰.
۱۶. شرفنامه: شرف الدین بن شمس الدین بدلیسی، تهران: انتشارات اساطیر، ۱۳۷۷.
۱۷. شیوه نامه تصحیح متون: محمد جواد اصغری هاشمی، قم: انتشارات دلیل ما، زمستان ۱۳۸۸.
۱۸. فرهنگنامه های عربی به فارسی: علینقی منزوی، تهران: انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۳۷.
۱۹. معجم البلدان: یاقوت بن عبدالله یاقوت حموی، بیروت: انتشارات دار صادر

۲۰. فهرست کتابهای چاپ سنگی کتابخانه میرجلال الدین: حسین متقی، فتح الله ذوقی، تهران:

کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی و کتابخانه تخصصی تاریخ اسلام و

ایران، ۱۳۸۹.

۲۱. فهرستواره دست نوشت های ایران: مصطفی درایتی، تهران: کتابخانه، موزه و مرکز اسناد

مجلس شورای اسلامی و موسسه فرهنگی و پژوهشی الجواد، ۱۳۸۹.

۲۲. لسان التنزیل: به اهتمام دکتر مهدی محقق، تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب، ۱۳۵۵.

۲۳. کتابشناخت: محمد اسفندیاری، قم: انتشارات صحیفه خرد، ۱۳۹۰.

۲۴. فهرست مختصر نسخه های خطی کتابخانه مجلس شورای اسلامی: سید محمد طباطبایی

بهبهانی، تهران: انتشارات کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی، ۱۳۸۶.

۲۵. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مجلس شورای اسلامی: عبدالحسین حائری، سوسن

اصیلی، سید جعفر حسینی اشکوری، محمود نظری، محمود طیار مراغی، محسن صادقی،

سید محمد طباطبایی بهبهانی (منصور)، جواد بشری، سید صادق حسینی اشکوری و

ابوالفضل حافظیان بابل، تهران: انتشارات کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای

اسلامی، ۱۳۸۹.

۲۶. فهرست نسخه های خطی کتابخانه عمومی آیت الله گلپایگانی: علی صدرايي خویی ،

ابوالفضل حافظیان بابلی، تهران: انتشارات کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای

اسلامی و موسسه پژوهشی فرهنگی الجواد، ۱۳۸۸.

۲۷. فهرست میکرو فیلم های کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران: محمد تقی دانش

پژوه، تهران: انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۸۱.

۲۸. فهرست نسخه های خطی کتابخانه دانشکده الهیات و معارف اسلامی مشهد: محمود فاضل،

تهران: مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۸۱ .

۲۹. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه اصفهان: سید جعفر

حسینی اشکوری، اصفهان: انتشارات دانشگاه اصفهان، ۱۳۸۵.

۳۰. فهرست نسخه های خطی مرکز احیاء میراث اسلامی: سید احمد حسینی، قم: مرکز احیاء

میراث اسلامی، ۱۳۸۳.

۳۱. فهرست نسخه های عکسی مرکز احیاء میراث اسلامی: سید جعفر حسینی اشکوری ، سید

صادق حسینی اشکوری، قم: انتشارات مرکز احیاء میراث اسلامی، ۱۳۷۷.

۳۲. فهرست کتابخانه ملی تبریز: میرودود سید یونسی، تبریز: انتشارات کتابخانه ملی تبریز،

۱۳۵۰.

۳۳. فهرست نسخ خطی کتابخانه ملی ایران: سید عبدالله انوار، تهران: انتشارات کتابخانه ملی ایران، ۱۳۷۱.

۳۴. فهرست نسخه های خطی کتابخانه تخصصی مرکز تحقیقات دارالحديث: علی صدرایی خویی، قم: موسسه علمی فرهنگی دارالحديث، ۱۳۸۳.

۳۵. فهرست کتب خطی کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی: غلامعلی عرفانیان، براتعلی غلامی مقدم، احمد گلچین معنی، مهدی ولایی و سید علی اردلان جوان، مشهد: انتشارات کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی، ۱۳۷۰.

۳۶. فهرست نسخه های خطی کتابخانه وزیری یزد: محمد شیروانی، تهران: خرداد ۱۳۵۳.

۳۷. نسخه پژوهی: ابوالفضل حافظیان بابلی، تهران: انتشارات کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی، ۱۳۸۵.

۳۸. فهرست کتابخانه ملک: ایرج افشار و محمد تقی دانش‌پژوه، تهران: تهران، ۱۳۵۲.

۳۹. فهرست نسخه های خطی کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی مرعشی نجفی: سید احمد حسینی و گروه فهرست‌نویسان کتابخانه زیر نظر محمود مرعشی نجفی، قم: انتشارات کتابخانه حضرت آیت الله العظمی مرعشی نجفی، ۱۳۷۱.

۴۰. فهرست نسخه های عکسی کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی مرعشی نجفی: سید

محمود مرعشی نجفی، ابوالفضل حافظیان بابلی و محمد علی حائری، قم: انتشارات

کتابخانه حضرت آیت الله العظمی مرعشی نجفی، ۱۳۷۱.

۴۱. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران: سید محمد حسین

حکیم، محمد تقی دانش پژوه و علینقی منزوی تهرانی، تهران: انتشارات دانشگاه تهران،

۱۳۵۳.

۴۲. وجوه قرآن: ابوالفضل حبیب بن ابراهیم تفلیسی، تهران: انتشارات دانشگاه تهران، شهریور

۱۳۷۱.

۴۳. کتاب البلغه: ادیب یعقوب بن احمدکردی نیشابوری. تهران: بنیاد فرهنگی ایران، ۱۳۵۵.

۴۴. مقدمة الادب (پیشرو ادب): جار الله ابوالقاسم محمودبن عمرالزمخشری الخوارزمی، تهران:

انتشارات دانشگاه تهران، اسفند ۱۳۴۳.

۴۵. کتاب المصادر، ابو عبدالله حسین بن احمدزوزنی، مشهد: باستان، تیر ۱۳۳۹.

۴۶. فرهنگ مصادر اللغة : تصحیح دکتر عزیز الله جوینی، تهران: مؤسسه مطالعات و تحقیقات

فرهنگی وابسته به وزارت فرهنگ و آموزش عالی ، ۱۳۶۲.

۴۷. مهذب الاسماء فی مرتب الحروف والاشياء: محمود بن الزنجی السجزی. تهران: انتشارات

علمی و فرهنگی وابسته به وزارت فرهنگ و آموزش عالی، ۱۳۶۴.

۴۸. فرهنگ کنز اللغات: محمد ابن عبدالخالق بن معروف، تهران: کتابخانه مرتضوی، ۱۳۹۲.

۴۹. قانون ادب: ابوالفضل حبیب بن ابراهیم بن محمد تفلّیسی، تهران: انتشارات بنیاد فرهنگ

ایران، ۱۳۵۰.

۵۰. کتاب منتهی الارب فی لغة العرب: عبدالرحیم بن عبدالکریم صفی پوری شیرازی، تهران:

انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۸۸.

۵۱. ملخص اللغات: حسن خطیب کرمانی، مرکز انتشارات علمی و فرهنگی وابسته به وزارت

فرهنگ و آموزش عالی، ۱۳۶۲.

۵۲. كشف الظنون عن اسامی الكتب و الفنون: حاجی خلیفه چلیی

۵۳. فرهنگ ادبیات فارسی: محمد شریفی، تهران: انتشارات فرهنگ نشر نو و انتشارات معین،

۱۳۸۷.

۵۴. فرهنگ جامع فارسی: محمد پادشاه، تهران: انتشارات جمهوری اسلامی، ۱۳۶۳.

۵۵. نشر طوبی یا دائرة المعارف لغات قرآن مجید: علامه شعرانی و محمد قریب، تهران:

انتشارات اسلامی، ۱۳۸۸.